

Milli Kitabxana

Fəridə Hacıyeva

QAYTARAM
TANRI
SEVGİSİN

“ADİLOĞLU”

Milli Kitabxana

Bakı-2006

Az
H 33

<i>Redaktoru:</i>	E.Fərruxzadə
<i>Bədii redaktor:</i>	Murad Əsədov
<i>Rəssamlar:</i>	Yavər Əsədov Sənan Nağı

H 33 **Fəridə Hacıyeva.** Qaytaram tanrı sevgisin...
Bakı, «Adiloğlu» nəşriyyatı-2006. 254 səh.

Kitaba F.Hacıyevanın lirik şeirləri, dördlülkləri, iki-likləri və vətən həsrətli bayatıları daxil edilmişdir. Şeirlərdə parçalanmış doğma torpağın, Ana vətənin yadlar əlinə keçmiş parçasının doğurduğu ağrı-acılar, yurd həsrəti və təbiətə məhəbbət tərənnüm edilir.

H 4712110018
121-2006 sifarişlə

© F.Hacıyeva, 2006

*«Qaytaram tanrı sevgisin» adlı kitabı,
əsrlər boyu nuruyla könüllərə sevgi bəxş
edən, çəmən qoxulu çiçəklərin sirrlərini,
gözəlliyin dənəciklərini duymaq üçün yol
göstərən əfəndimiz, ağamız Cəlaləddin
Rumi Hz.Mövlanaya ithaf edirəm*

MƏRİFƏT, HƏQİQƏT VƏ YENİ ŞER AXTARIŞINDA...

Deyirlər, dünyada şerə maraq azalıb... Deyirlər - şer oxucusunu itirməkdədir. İndi şeri, ümumiyyətlə, lirikanı insan şüurunun inkişafının aşağı səviyyələri üçün fəaliyyət növü hesab edənlər var. Bu cür fikirlərə və şerə buna bənzər münasibətə dünyanın harasındasa, hər hansı bir ölkədəsə rast gəlmək mümkündür. Ancaq bizdə nəinki şeri oxuyanların, heç yazanların da azlığından danışmaq düz olmazdı. Hərçənd elələri olur ki, indi şerin çox yazılmasından, şer yazanların çoxluğundan gileylənirlər. Bu cür gileylərin səbəbini başa düşmək çətin deyil. Azərbaycan böyük yaradıcılarının bolluğu baxımından şanlı-şərəfli yerlərdən birini tutur. Tarix boyu qüdrətli Azərbaycan şairləri elə böyük bir poeziya dünyası yaratmışlar və Azərbaycan oxucusunda şer haqqında elə yüksək bir təsəvvür formalaşdırmışlar ki, indi hər yazanı şair, yaxud lap elə hiss, həyəcan, duyğu və dü-

Milli Kitabxana

şüncədən doğmuş olsa belə, hər yazılanı da şer kimi qəbul etmək olmur. Hər hansı halda, şer yazanların və ya yazılmış şerlərin çoxluğundan gileylənməyi, şikayətlənməyi yeganə, düzgün bir münasibət, hal kimi qiymətləndirmək olmaz. Ən əvvəl ona görə ki, bütün zamanlarda belə olub: yazanlar çox olub, gileylənənlər də tapılıb.

İkinci bir tərəfdən, şer təkcə hiss, həyəcan, duyğu və düşüncə daşqınından yox, həmçinin bütün bunlarla birlikdə gerçəkliyə, varlığa, estetik münasibətdən, gözəlliyə olan ehtiyac və iştiaqdan doğur. Şer təkcə oxuyanı yox, ondan əvvəl yazanı saflaşdırır, hər ikisinin qəlbində və düşüncəsində bir gözəlləşdirmə, təmizləmə, insaniləşdirmə prosesinin heç olmasa, başlanğıcına səbəb olur. Gerçəklik eybəcər olsa belə, şer yazmaq üçün əlinə qələm alan, sözlərində bu eybəcərliyə qarşı qəzəb saçsa da, nəhayət ki, "toz içində qızılgül" itirmək kimi bir estetiklik ideal mövqeyindən çıxış etmiş olur.

Ədəbiyyatla yaşamaq, ədəbiyyatla yaşayanlar kimi ifadələr gündəlikdə az işlənsə də, belə həyat tərzini keçirənlər, ömür sürənlər az deyil. Belələri çox olmuşlar və onlar yazılanların və yazanların çoxluğuna biganə qala bilməzlər. Belələrinin müəlləsi sevdiyi müəllifin adını eşitdiyi bu və ya digər bir əsərini tapmaq arzusu, eşqi ilə coşanların müəlləsinə bənzəməz. Birincisi, bu müəllə fasiləsiz, aramsız, gündəlik görülməsi işə çevrilmiş olur, ikinci, belə müəllə təsirsiz də qalmır.

Əksər hallarda əks-səda da doğurur.

Milli Kitabxana

Fəridə Hacıyevanın şeirləri mətbuat səhifələrində, telekanallarda və radio dalğalarında ilk rast gəldiyim, oxuduğum və dinlədiyim vaxtlardan diqqətimə səbəb oldu. Şairənin qələmə aldığı mövzu, ifadəsinə cəhd etdiyi poetik fikir və düşüncə aktuallığı, özünəməxsus təzəliyi, deyim tərzinin təbiiliyi, səmimiliyi və daxili enerjisi-hərərəti ilə xoş və ümidverici bir təəssürat doğurdu. Nəhayət, şairənin çap olunmuş "Məni məndən alan dünya" adlı bir şeir kitabı ilə rastlaşanda bu təəssürat daha da güclənmiş oldu və onun haqqında eyni adlı yazı ilə mətbuatda çıxış etməli oldum.

İndi isə F.Hacıyevanın çapa hazırladığı yeni bir kitabı qarşımdadır. Burada toplanmış şeirlərin heç biri şairənin bu kitaba qədər çap olunmuş kitablarına düşməmişdir və bu şeirlər heç də onun çap olunmuş son kitabından sonra yazdıqlarının hamısı da deyil. Fəridə Hacıyevaya az yazır demək olmaz. O kifayət qədər məhsuldar işləyir. Çapa hazırlanan kitabına topladığı şeirləri göstərir ki, Fəridə xanım mövzu və ya oxucuya çatdırılmalı, onda maraq doğura biləcək mətləb axtarışlarında uzun, üzüntülü yol keçmir, çox vaxt itirmir. Şairə artıq yaradıcılığının elə bir həddində və səviyyəsindədir ki, şeirlərindən onun mövzu və deyiləsi - oxucuya çatdırılası, fikir-mətləb bolluğu əhatəsində olduğu aydın görünür.

Yaralı Vətənin ağrıları, halı hər vaxt vətənə bağlı şairənin qəlb iztirablarının səbəbi olub, ağrılı bir mövzuya çevrilib. Bu mövzuda Əli bəy Hüseynzadə,

Milli Kitabxana

M.Hadi, A.Səhhət, A.Şaiq kimi mütəfəkkir şairlərimiz olduqca yangılı şerlər yazmışlar. Poeziyamızda bir ənənəyə çevrilmiş bu mövzuya Fəridə Hacıyeva da etinasız qalmamışdır. Digər kitablarında Vətən mövzusunda verilmiş şerləri kimi, onun bu kitabında da parçalanmış doğma torpağın, Ana Vətənin yadlar əlinə keçmiş parçasının doğurduğu ağrını əks etdirən "Torpağımız alınsa", "Vətən sənə qurban olum", "Elim hey..." kimi şerləri diqqəti cəlb edir.

Məhz yaralı Vətəninin halını dərin faciə kimi yaşayan şairə bir şerində yazır:

*Torpağımız alınsa,
Ömrü yarı böləcəm.
Özümlü qurban verib,
Elə o gün öləcəm.*

Fəridə Hacıyevanın şerlərində getdikcə acılı-şirinli xatirələr bir mövzu kimi daha geniş yer almağa başlayır. Belə şerlərilə o özü həm sevincli-sevgili, həm də qayğılı-düşüncəli bir həyat yolu keçmiş, həyat təcrübəsi olan bir adam, daha çox bir qadın-ana kimi bir növ obrazlaşır, onun poetik ifadəsinə müvəffəq olduğu arzuları, həsrətləri, düşüncələri, uğur və məhrumiyyətlərlə bağlı ömür yolu ümumiləşmiş bir səciyyə daşıyır, insan xisləti ilə əlaqədar bir məna və mahiyyət kəsb edir - "Beləcə günləri vuracam başa", "Yolum oradır", "O günlər", "Ağrı yarama düşüb", "Nağıllı dünyam dağılmış" və s. şerlərində olduğu kimi.

Milli Kitabxana

Şairə bu cür şerlərində xatirələr izinə düşür, kön-
lünün nağıllı dünyasında - ömrünün yarısında olsa da -
sonsuzluqla uğraşır, şirin arzuların əsiri olaraq gah da-
ğa, gah da arana köçür; Bahar axşamlarında, aylı ge-
cələrində uçuşa çıxır, uzaqlara tələsir. Şairənin belə
nağıllı, arzulu, diləkli dünyasının genişliyi, sonsuzlu-
ğu, onun bədii düşüncəsinin uçuşuna və genişliyinə də
təsirsiz qalmır. Şairənin, qadın-ana-vətəndaş kimi ha-
raylarının ifadəsinə çevrilir. Bu nəticə etibarilə insa-
niyyətə çağırış, insani dəyərlərə çağırış mənasını əks
etdirir. Bütün bunlara sübut kimi müəyyən hallarda
keçilmiş yolun şərəfini və bu şərəfə bağlı bitməzliyə,
tükənməzliyə əminlik və yəqinlik ifadə edən "Yolun
haradır" şeri kimi ithaflar yaranır.

*Qardaş, yolun haradı?
Gedər-gəlməzə düşdün.
Orda kimləri gördün,
De, kimlərlə görüşdün?*

Məhz ona görə də:

*Könlün nəğməylə dolub,
Yaman səsin gələcək.
Hər kəlmən bircə-bircə,
Torpaqda cücərəcək.*

Fəridə Hacıyevanın xatirələr soracağına düşüb yaz-
dığı şerlərində lirik qəhrəmanı hicranlar, həsrətlər
yandırıb yaxsa da o, sonu görünməyən ayrılıq girda-

Milli Kitabxana

bında batıb qalsa da, "Nə yaman səninçün sənsizləşmişəm", "O günlər bir daha əlimə düşməz", - deyib, tənhalıq içində duyğuları ilə bir növ savaşa girir, nəhayətdə tanrıya sığınmağa ümid bəsləyir.

Şairənin məhz tanrıya tapınaraq azan vaxtının yetişdiyindən, namazın mübarəkbadlığından söz açdığı şerlərində bir təsəvvüf görüşünün izi, tanrıya sevginin, tanrı sevgisinin özü bütün aydınlığı ilə hiss olunur. Aşıq Veysəlin məşhur bir şerində:

*"Uzun, incə bir yoldayam,
Gidiyorum gündüz-gece.
Bilmiyorum ne haldeyim,
Gidiyorum gündüz-gece."*

- deyildi ki kimi, Fəridə Hacıyeva da "Sevgi gəzirəm" adlı şerində mərifət, həqiqət sevgisi axtarışında olduğundan söz açır.

*Sevgi gəzirəm
Babam,
Sevgi.
Könüllərin içində,
Yolum uzun,
yol gedirəm.
Sevgi
mənim içimdədi,
içimdə.
Sevgi gəzirəm*

Milli Kitabxana

Babam,

Sevgi.

Mövlana,

Yunus

sevgisi.

Zikr edəm,

dönəm başına.

Qaytaram

Tanrı sevgisin...

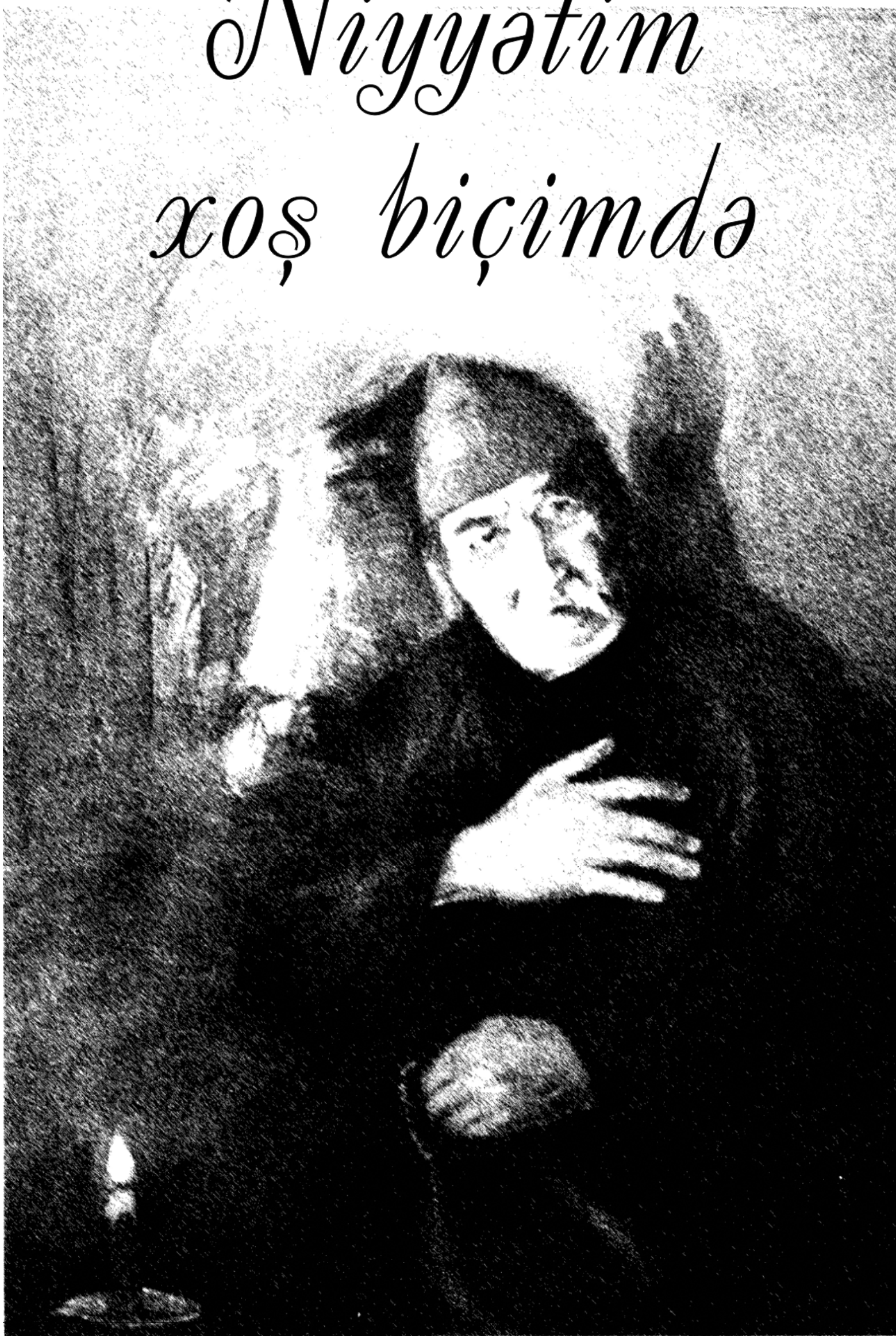
Ümumiyyətlə, çapa hazırlandığı bu yeni kitabına topladığı şerləri Fəridə Hacıyevanın poetik sözə tələbkarlığının artdığını, bədii düşüncə hədudlarının genişləndiyini göstərir. O, doğrudan da, uzun bir yoldadır: Mərifət, həqiqət axtarırları və "yaxşı əsər, gözəl şer" (Səməd Vurğun) yaradıcılığı yolunda. Bu yolda narahatçılıqla, nigarançılıqla daim irəliləyir.

Uğurlar olsun!

*Tofiq Hüseynoğlu,
Professor, filologiya elmləri doktoru*

Milli Kitabxana

Niyyətim *xoş biçimdə*

Milli Kitabxana

SEVGİ GƏZİRƏM

Sevgi gəzirəm
 Babam,
Sevgi,
 Bir mərifət sevgisi.
Tutub
 haqqın ətəyindən,
Görən kimdi
 itkisi?
Sevgi gəzirəm
 Babam,
Sevgi.
 Həqiqətin özünü.
Dərgahımın
 yolu bəlli.
Deyəcəyəm
 sözümü.
Sevgi gəzirəm
 Babam,
Sevgi.
Yer üzünün
 özündə.
Könüllərin
 yaz vaxtıdı.
İlahilər
 sirr dünyamız.
Qəlbi kövrək
 gözü nəm.

Milli Kitabxana

Sevgi gəzirəm
Babam,
Sevgi.
Könüllərin içində,
Yolum uzun,
yol gedirəm.
Sevgi
mənim içimdədi,
içimdə.
Sevgi gəzirəm
Babam,
Sevgi.
Mövlana,
Yunus
sevgisi.
Zikr edəm,
dönəm başına.
Qaytaram
Tanrı sevgisin...
İz salan mən
dağa,
daşa.
Hay salan mən.
Babam, hu...,
Başım dəyir
daşdan-daşa.
Elə sevgi
gəzə-gəzə,
Mən yolların
yorgunu.

Milli Kitabxana
ADINI ÇƏKMƏYƏ BİR NEY İSTƏRƏM

Ruhumun, varımın əzəli, bütü,
Canıma can verən ürəyim mənim.
Dünyam nur içində tamam, büsbütün,
Yolun öz yolumdu, gərəyim mənim.

Adını çəkməyə bir ney istərəm ,
Eşqin atəşidir canıma düşüb.
Özümdə bilmirəm, bu necə sirdi,
Bu yollar harada, haçan görüşüb.

Nurunun izinə düşüb gedirəm,
Gözümdə yerlə-göy bir havadadı.
Günəş aya həsrət, görüşə bilmir,
Əzəldən eləcə qovha qovdadı.

Qulunam əfəndim, qulunam Mövlam!
Yolunda bir zərrə dənəciyəm mən.
Tərki dünyadayam, səni gəzirəm,
O parlaq üzünü görəcəyəm mən.

Ey şahım, sultanım! yoxdan var ol gəl,
Söz nədir, nəfəsin bəs edər mənə.
Gəlimli-gedimli yerlərdən danış,
Güllərin, çiçəyin dərsin ver mənə.

Dərgahın pirimdi, yolçusu özüm,

Milli Kitabxana

Ömrümə çatammaz, yolu uzundu.
Varımla-yoxumla sənə bağliyam,
Şükür! Gözəlliyn odun qazandım.

Milli Kitabxana
NİYYƏTİM XOŞ BİÇİMDƏ

Dərgahım könül evim,
Dərgahım, dünyam mənim.
Halım tanrıma yaxın,
Müqəddəs rəyam mənim.

Mənə dəyən olmasın,
Gedirəm... yol gedirəm.
Təmizliyin özündə,
Sevgilə bol, gedirəm.

Bu yola yol çatammaz,
Mənəm güllər içində.
Nəfəsim müşk-ənbər,
Niyyətim xoş biçimdə.

ULDUZLAR YERƏ ENİB

Səhərin zülmət gecəsi
Ala-toran, yuxulu.
Səssizliyin içində
Hər nə varsa, qorxulu.
Göydə ulduz yox,
Yerdə də oyaq adam.
Az qalıram hay salıb
Yeri, göyü oyadam.
Mən də yuxulu kimi
Baxıram,
yol qarışıq.
Ürəyim səksəkədə
Nə dinir,
nə danışır.
Ulduzlar yerə enib,
pəncərəmdən sayrışır.

BU BAHAR

Sən mənim gözümə ay işığısan,
Sən varsan dünyam da nura boyanır.
Qəlbimin eşq adlı yaraşığısan,
Gözlərim gözüne baxır, boylanır.

Gəl dinmə, danışma, bax eləcə sus,
Susmağın sevginin həzin nəğməsi.
Bir gülsən, dərməyə əlim də gəlmir,
Allah, özün saxla, gözümdəyməsin.

Bu bahar, ömrümün gözəl çağıdı,
Bu bahar, qol açıb yaşıllaşacaq.
Yazın gül-çiçəkli izinə düşüb,
Arzular, gümanlar qoşalaşacaq.

Milli Kitabxana
YAĞIŞ YAĞIR

Yağış yağır,
 Damcıları
Ürəyimi
 dəlib keçir.
Yağış yağır,
 Göz önündən
 nağıl dolu,
 o şıdırğı
 günlər keçir.
Yağış yağır,
 Ürəyimin
 öz səsidə.
Damcı-damcı
 damcılayan.
Bu payızdan
 o payıza
Yol gedirəm.
 Dəli külək
 coşub yaman.
Odu məni,
 Oddu-oddu
 qamçılayan.
Yağış yağır,
 Yaş üstünə
 yaş ələnir.

Milli Kitabxana

Dərdim-sərim

qalaq-qalaq
üstələnir.

Yağış yağır

Yağış mənə
qolboyundu.

Yağış yağır,

ağır-ağır.

Yol uzun

bu da, belə

bir oyundu.

TANRI PAYIMI ALMASAM

Gedirəm
Tanrıma sarı,
Məni çağıran
 olmasın.
Susan,
tükənən deyiləm,
Tanrı payımı
 almasam.
Olan olub,
 keçən keçib.
Nəzir,
niyazım özüməm.
Əlim ucalır
 göylərə.
Davam da
elə, özümlə.
Tanrıyla
söhbətim tutur.
Ürəyimin
içindədir.
Allah eşqi
 dünya qədər!
Elə,
dünya biçimdədir.
Ruhum
nurla təzələnir.

Milli Kitabxana

Yolum

elə bil yarıdı.

Xoş niyyətim

Əl ağacım.

Üzüm

dərgaha sarıdı.

Gecənin sakitliyi
Məni qoymur yatmağa.
Evimdə ay işığı,
Gəlib başı qatmağa.

Nələri yada salıb,
Yol uzun gedirəm.
Ayın nuru üzümdə,
Mən sabahı güdürəm.

Bu da ömür, bu da gün,
Gedir səhərə doğru.
Gecə bezib əlimdən,
Mən yuxusuz, o yorğun.

Milli Kitabxana
DÜNYAM SİRLİ-SEHRLİDİ

Bu günə bir gün qatmışam,
Dadı şipşirin, bal kimi.
Arzularım hey... uzanır,
Sonu görünməz yol kimi.

Nə yerdəyəm, nə göydəyəm,
Halım özümə xoş gəlir.
Ötənlərim yada düşür,
Yaşın üstünə yaş gəlir.

Bu gün bambaşqa bir gündü,
Nağıla dönüb hər anım.
Təpəgözü yox etmişəm,
Məlikməmməd qəhrəmanım.

Ötən-ötdü, gələn getdi,
Oldum bu yolun yolçusu.
Dünyam sirli-sehrlidi,
Mən də bir azca ovsunçu.

BU GÜL

Bu gül,
könlümü titrədir.

Bu gül,
halımı dəyişir.

Hər ləçəyi
sirlə dolu.

Necə gözəldi
gəlişi.

Bu gül,
sevgiylə dillənir.

İlk eşqimin
xoş nəfəsi.

Gülə bax
Ənbər qoxulu.

Allah!
Saflaşır nəfəsim.

Milli Kitabxana
NEY SƏSİNƏ DÖNMÜŞƏM MƏN

Ney səsinə
dönmüşəm mən.

Ruhumun
təmiz nəfəsi.
Dərgahımın
yolundayam.

Allah!
saflaşır nəfəsim.
Ney səslənir,
Cənnətdəyəm.

Ruhlar
mənə salam verir.
Ölməzliyin
içindəyəm.

Əl uzalı,
Nur zərrəsi.

Bunu mənə
Mövlam verir.
Ney səsinə
dönmüşəm mən.

Allah!
Dağları aşacam.
Bu səs
içimdə doğulur.
Məni
saflaşdır başacan.

HARA YAN ALIM, ÇƏKİLİM

Ürəyimin ağrısıdı,
Vurub, içimə-içimə.
Daha macal da qalmayıb
Neynim, seçimə-seçimə.

Ömrü başa vuran mənəm,
Ağrım-acımla üz-üzə.
Dəryada balıq kimiyəm,
Onunla qaldım göz-gözə.

Yerlə-göyün arasında,
Nəfəsim dara çəkilib.
Allahıma sığınacam,
Bilmirəm hara çəkilib.

Milli Kitabxana
YOL GEDİRƏM

Addım, addım
yol gedirəm.
Hər addımım
bir ömür.
Bu günümdə
göz açmamış
Sabahıma o dönür.
Yolum, izim
neçə rəngdə.
Ağ, bozu, qarası.
İllər boyu
gedən mənəm,
Sonsuzluğun içində.
Aman - Allah!
gedə-gedə
üzə çıxır,
Bu dünyanın
qarası.

Milli Kitabxana
NƏLƏR DÜŞÜR YADIMA

Məni duyan yox daha,
Ürəyim qəm odudu.
Çırpılardan od salıb,
Soyuqluqdan qorundum.

Doğmalarım uzaqda,
Könlü qərrib quş mənəm.
Eləcə çabalaram,
Bıçaq altda baş mənəm.

Nəğmələrim kövrəlib,
Boynu bükük gül kimi.
Dəyən olsa sınacaq,
O uzanan əl kimin?

Yer üzüdü qənimim,
Çəkilmişəm odama.
Xoş məqam var içimdə,
Nələr düşür yadıma.

Milli Kitabxana
GÖRÜŞƏCƏM

Bu dünya gözümdə ala-torandı,
Bilmirəm üz tutub hayana gedim.
Bu dünya gözümdə zülmət qaranlıq,
Qərarım tükənib, o yana gedim.

Sözümün kəsəri kütləşib, neynim,
Dünyanın gözündə kiçilmişəm mən.
Daha pozulubdu mizan-tərəzi,
Ağrımla-acımla seçilmişəm mən.

Yolumu göylərə salacam, Allah!
Nadanlar əlindən qaçaq düşəcəm.
Yalanlar içində qərib kimiyəm,
Ulduzlu dünyamla mən görüşəcəm.

YA RƏBB, SƏNƏ SIĞINIRAM

Əvvəl də sən, axır da sən,
Uzaq da sən, yaxın da sən,
İman da sən, qorxum da sən,
Ya rəbb, sənə sığıniram.

Bu yolların yolçusuyam,
Qərrib durna ovçusuyam,
Gözəlliyin yolçusuyam,
Ya rəbb, sənə sığıniram.

Ürəyimin oduna dön,
Şirinliyin dadına dön,
Xoş arzu ol, yadıma dön,
Ya rəbb, sənə sığıniram.

Milli Kitabxana
UZAQLARDAN GƏLMİŞƏM

Nə əbam var, nə daşım,
Dünya bir qəbir daşım,
Vallah bilinməz yaşım,
Uzaqlardan gəlmişəm.

Gözüm, könlüm tox mənim,
Qorxudammaz xof məni,
Odda yandır, yax məni,
Eh... nələri görmüşəm.

Mənə dəli dedilər,
Qəmim, dəmim dedilər,
Batıb gəmim dedilər,
Bu günümə gülmüşəm.

Varım-yoxum özüməm,
Söhbətinəm-sözünəm,
Könlü kövrək, gözü nəm,
Dünya görmüş dərvişəm.

RAZIYAM

Tanrımın əlidi başımın üstə,
Tanrımın köməyi vallah, bəsimdi.
Hər gecə onunla həmdəm oluram,
Göylərə yayılan mənim səsimdi.

Haqqın dərğahına üz qoyan da mən,
Yolum haqq yoludu, agah olan yox.
Dövlətim, varımdı könül nəğməsi,
Məni anlayan yox, məni duyan yox.

Beləcə gedirəm, yolum uzundu,
Allah! düşünməyə möhlət ver mənə.
Bu yolda nəfsimi cilovlamasam,
Razıyam, əlinlə töhmət ver mənə.

MƏN DƏ YOL GEDİRƏM

Mən də bir qəribəm bu yer üzündə,
Yoxsa ögeyləşib, yer-göy gözümdə,
Hərdən ayrı düşüb özüm-özümdən,
Bu dünya başımı qatır, ay aman.

Düşmüşəm yolların elə düzünə,
Vallah tamarzıyam sözün düzünə,
Əlim ürəyimdə, ağlar gözüm nəm,
Bu yolda nələri tapır, ay aman.

Mən də yol gedirəm ölümə doğru,
Yalanlar yiyəsiz, yox olub doğru,
Qalmışam bu yolda yarımçıq, yorğun,
Ömür atlı olub çapır, ay aman.

MƏNƏ GÜLƏYƏN DEMƏ

Bu yola izim düşür,
Dörd yana gözüm düşür,
Könlümdən sözüm düşür,
Mən də beləyəm demə.

Yolların yolçusuyam,
Xoş məqam ovçusuyam.
Bir azca ovsunçuyam,
Arzu, diləyəm demə.

Bu dünyadan köçəcəm,
Üz tutacam göyəcən,
Zaman busa, güləcəm,
Mənə güləyən demə.

Milli Kitabxana
GÖRƏN SONU NƏ

Dünyanın qəribə dolayları var,
Fələyin əlində oyun-oyuncaq.
Ümməndə balıq tək gah tora salır,
Ya da bəxtəvərlik bol, qucaq-qucaq.

Dünyanın işinə mat qalan da mən,
Nələrə son qoyur, Allah amandı!
Görürsən qar altda bənövşə açır,
Yada ki, şaxtadan bir gül donandı.

Özüm də bilmirəm, baş açmıram heç,
Yollanıb gedirəm ömrün sonuna.
Arzular, gümanlar bitən deyil ki,
Əvvəli aşkardı, görən sonu nə?

Milli Kitabxana
BELƏCƏ GÜNLƏRİ VERƏCƏM BADA

Yenə xatirələr izinə düşüb,
Könlümün nağıllı dünyasında.
Uçuram, sonsuzluq çaşdırıb məni,
Bilirəm, ömrümün yarısında.

Gah dağa, arana köçürəm Allah,
Şirin arzuların mənəm əsiri.
Bu bahar axşamı, bu aylı gecə,
Ürəyim göylərə yenə tələsir.

Beləcə günləri vuracam başa,
Nə vaxtsa çatacam son mənzilimə.
Haqqın dərgahında çıxacam başa,
Yenidən qovuşub əzizlərimə.

YOLUN HARADI

Şair Pərvizə ithaf edirəm.

Qardaş, yolun haradı?
Gedər-gəlməzə düşdün.
Orda kimləri gördün,
De, kimlərlə görüşdün?

Başın daşa dirənib,
Yenə yerin darmıdı?
Səni alıb tərkinə,
Qara torpaq yarıdı.

Könlün nəğməylə dolu,
Yaman səsin gələcək.
Hər kəlmən bircə-bircə,
Torpaqda cücərəcək.

Milli Kitabxana
YOLUM ORADI

Bu gün tənhalığım məni çaşdırıb,
Bu gün tənhalığın içindəyəm mən.
Ulduzlu gecənin izinə düşüb,
İlahi! nə yaman seçimdəyəm mən.

Duyğular mənimlə savaşa girib,
Özümün özümə sözüm yox daha.
Tanrıma sığınıb, göyə qalxacam,
Gümanım qalacaq gələn sabaha.

Beləcə saçıma bir dən düşəcək,
Görəcəm ömrümün xəzan vaxtıdı.
Tanrının quluyam, yolum oradı,
Namazım mübarək, azan vaxtıdı.

Milli Kitabxana
KÖNLÜMÜN AĞRISI

Ürəyim kövrəlib, gözlərim dolub,
Keçən günlərimi yada salmışam.
Xəyallar tilsimə düşüb elə bil,
Özüm də bilmirəm, harda qalmışam.

Sağımda, solumda yollar axını,
Könlümün ağrısı dünyayla birdi.
Göy də yerə enib, yerlə birləşib,
Mənsə təklənmişəm, hamı əlbirdi.

Bu dünya gözümdə boz duman kimi,
Bir heçəm, görünməz olmuşam daha.
Çaşmışam, fikirlər qarmaqarışıq,
Dünyanın əlində qalıbdı yaxam.

Milli Kitabxana
GÖZÜM BAXIR KOR OLMAĞA

İstəyirsiz asın məni,
Doğram-doğram
 kəsin məni.
Yalana bax, cövlan edir.
Bağrım qan-qan olur mənim.
Bu yalanlar,
 aman-Allah!
 Yasım mənim,
 yasım mənim.
İstəyirsiz atın məni,
bir dənizə.
Boğulmaram.
Vallah, billah
 boğuluram,
 bu günümdə,
 bu anımda.
Baxa-baxa
 boğuluram.
Yazıqlarım
 Sizə, sizə.
İstəyirsiz heç adımı
 çəkməyin də.
Qoy göz yumum bu dünyaya.
Aşıq Veysəl bəxtəvərmiş.
Öz dünyası,
 öz aləmi.
Zülmət dolu gözlərində

Milli Kitabxana

neçə arzu,
neçə dilək.

Yaşadardı istəyini,
sevincini.

Hər kəlməsi bulaq gözü.

Söz dünyası,
Söz aləmi.

Gözüm baxır,
sola, sağa.

Solum belə, sağım elə.

Bir işə bax,
gözüm baxır

haqsızlığa baxa-baxa

kor olmağa,
kor olmağa.

Milli Kitabxana
ÖMRÜMÜ SÜRƏCƏM

Bu dünyanın çəmin tapsam dolannam,
Qınamayın çəmin tapan deyiləm.
Güvənc yerim öz varlığım, qürurum,
Vallah ona haram qatan deyiləm.

Dünya dönə, mən də qalam tək-tənha,
Yol uzunlu cücərdəcəm sevgimi.
Dağlarımın qar çuxasın əridib,
Arzularla çağlayacam, sel kimi.

Açılacaq lalələrin qönçəsi,
Alov kimi yanar dağa dönəcəm.
Aman Allah! gözəlliyin içində,
Yerlə, göylə öz ömrümü sürəcəm.

Milli Kitabxana
ÖLÜM-İTİMLİ DÜNYA

Mat qalmışam bu dünyanın işinə,
Neyləməli sonu ölüm-itimli.
Gidi dünya, sözüm sənə olacaq,
Əzəl gündən yaman əydin qəddimi.

Göy tanrımın sevgisindən savayı,
Süleymana nə var qaldı, nə taxtı.
Əzrayılın qolu yaman zorluymuş,
Vaxtı tamam olanlara əl qatdı.

Bu dünyanın ələmi çox, qəmi çox,
Neyləsən də ömür gəldi-gedərdi.
Vaxt varıydı mən analı bəxtəvər,
O müqəddəs əllərini öpərdim.

Mat qalmışam bu dünyanın işinə,
Bu gün olan, sabah vardan yox olur.
Aman Allah! qoru belə bələdan,
Ömür var ki, ölümündən qorxulu.

NAĞIL DÜNYAM DAĞILMIŞ

O günlərim nağıllaşib gözümdə,
O günlərim bir də gələn deyil ki.
Bir yol çəkib, yol gedirəm eləcə,
Eh.., deyəsən bu qədərmiş mənimki.

Sağım-solum boşalıbdı, işə bax,
Nə atam var, nə anam var, yetiməm.
Bu yoxluğun ağrısıdı, dağ dərdim,
Ey ürəyim toxta bir az, təntimə.

Bu da mənəm, bu da ömür, bu da gün,
Bu illərin yükü yaman ağırmış.
Bircə anda ötüb keçdi ömür-gün,
Göz-görəsi nağıl dünyam dağılmış.

Bu sənsən.

Ruhunla

söhbətim tutur.

Bu sənsən,

Gəl,

apar.

Əzabdan qurtul.

Gəl,

birgə dərdləşək,

danışaq,

gülək.

Qayıtsın

o günlər,

qayıtsın yenə.

İstəsən

əzizim,

Birlikdə ölək.

Gəl,

gəl ki,

Əllərin

dəysin əlimə.

Tənhalıq

ömrümə

qənim kəsilib.

Sən yoxsan.

Yoxluğun

Ölüm cəzamdı.

Gözüm

yolda qalıb,

Mənəm əsirin.

Baxtıma

sənsizlik

ömrün qazandım.

Milli Kitabxana
SƏNƏ KİM YAR OLACAQ?

Bənövşəm, canım mənim,
Ləçəklərin tər təzə.
Səni dəyə bilmərəm,
Vallah, gələrsən gözə.

Rəngin elə gözəldi,
Ruhuma hopub elə.
Başına dolanacam,
Bu gün, elədən belə.

Tanrım necə yaratmış?
Bir sirdi, möcüzədi.
Zərif möhtəşəmliyin
Dünyayla göz-gözədi.

Bənövşəm, kövrəkliyin,
Mənə bir dərd olacaq.
İlahi bir çiçəksən,
Sənə kim yar olacaq?

ARZUMA YETİR MƏNİ

Sənə qurban, ay Allah!
Arzuma yetir məni.
Bircə nəvə payı ver,
Sonra lap itir məni.

Gözüm yığışsın daha,
Bircəcə nəvəm olsun.
Evimə nur çilənsin,
Hər yan sevinclə dolsun.

Sənə qurban, ay Allah!
Nökərinəm, qulunam.
Hara desən hazıram,
Haqq dediyin yolunam.

ALLAHIM

Allahım!
Mən kiməm ki,
Sənnən imdad diləyəm.
Düzüb-qoşan
 özünsən.
Hər kəlməmin
 əvvəli,
axırı sən.
Özü sən.
Şükür,
verdiyin günə.
Hər günündə
 bir şəfqət.
Yerə, göyə
 sığammaz.
İnsanların sevgisi
Nə versən
qəbulumuz.
Könlümdən
gələn nida.
Həqiqətdir, həqiqət!

Milli Kitabxana
BUNU YƏQİN BİLMİŞƏM

Sağım,
 solum,
 getdilər.
İndi,
 mənim növbəmdi.
Kimin
 günahı yoxdu.
Allahıma çatmağım,
Eh...
 Sonuncu tövbəmdi.
Dünya
 bizi aldadır.
Mən də
 onun qurbanı.
Gəldi-gedər
 yolların.
Ən aldanmış adamı.
Yazı, qışı, yayı çox.
Payızı
 başqa aləm.
Ömrüm
 sonsuz görünür.

Milli Kitabxana

Ağla gəlməz

ölləm.

Bu dünyaya

sən demə.

Bircə anlıq gəlmişəm.

Ünvanım

haqqa çatmaq.

Bunu

yəqin bilmişəm.

ARZULAR

Bu il də
 başa çatdı.
Yeni-yeni
 arzular,
 doğulacaq
 bu gündən.
Diləklər
 rəngli-rəngli,
İstəklər
 əlvan-əlvan.
Arzular
 min çalarda.
Artacaqdı
 gün-gündən.
Biri oğul
 arzular.
biri nəvə,
 biri qız.
Qışın
 oğlan çağını,
Yayın
 isti nəfəsin
arzularıq hamımız.
Nələr
 gəlir ağıla,

Nələr keçir
 könüldən.
Ötənləri arzular
 Nənələr
 min könüldən.
Balaların yuxusu,
 bal kimi,
 şirin-şəkər.
Qanadlı arzuları
 Xoş yuxulardan keçər.
Cıgırı bu, izi bu.
Beləcə illər gedir.
Arzular
 yol-yoldaşım.
Ürəyimin başında
 mənimlə
 birgə gedir.

GƏL, EVİMİN DİRƏYİ

Səsim, ünüm çatan deyil,
Oğul, sənnən uzaqdayam.
Anan qurban, darıxmışam,
Yerim soyuq, sazaqdayam.

Ev-eşiyə sığammıram,
Qəribsəyib qalan mənəm.
Sevgi dolu ürəyinin,
Qadasını alan mənəm.

Doğma, ilıq ağuşuna,
Tamarzıyam neçə vaxtdı.
Anım, günüm gözü yaşlı,
Qəm yolunu keçən baxtım.

Həsret mənə qənim gəlib,
Ayrılıqdan sınan oldum.
Nə səbrim var, nə qərarım,
Gözləməkdən eh..., yoruldum.

O ZİRVƏNİ AŞAN MƏN

Unuda bilmirəm səni,
Ay ürəyimin özəyi.
Gülüşün neçə çalarda,
Sənsən ömrümün bəzəyi.

Bir mələksən göy üzündə,
Əlin başımın üstündə.
Xatalar məndən yan keçər,
Sevgindir qaynar köksündə.

Sənmisən eşqin əsiri?
Əslimisən, Leylimisən?
Parlaqlığın günəş qədər,
Möcüzəmi eyləmisən?

Bir qulunam, vur boynumu,
Səni görüb çaşan mənəm.
Varlığınla cənnət də var,
O zirvəni aşan mənəm.

Milli Kitabxana
GETDİYİM YOL NƏSƏDİ

Yollar ömrün sarayı,
Yollara borcum qalıb.
İlləri yükləmişəm,
Yer çəkməz xurcun qalıb.

Gedirəm, yüküm ağır,
Yükümü çəkən gərək.
Ürəyimdə yanğısı,
Çəkməyə gələn gərək.

Gedə-gedə əritdim,
Gümanımı, arzumu.
Saçımın ağarması,
Qocalığım arzumu?

Oldum yollar yorğunu,
Sandım yolum kəsədi.
Sən demə yanılmışam,
Getdiyim yol nəsədi.

*Gedəcam
nə vaxtsa
payıza həsrət*

Milli Kitabxana

Milli Kitabxana
BƏXTƏVƏRİK, BƏXTƏVƏR

Ürəyimin döyüntüsü sənindir,
Nəfəsimi nəfəsinlə alıram.
Gecələri çıxıb ulduz seyrinə,
Sehr dolu, xoş aləmə dalıram.

Başım üstə pərvazlanır göy üzü,
Topalanıb buludların qırçını.
Ovlamışam mənə baxan gözləri,
Mən sərrastam, heç bilmirəm ovçumu?

Sevən könlün ömrümüzün çələngi,
Bəxtəvərik, bəxtəvərik, bəxtəvər.
Sevənlərin qəlbi Quran ayəsi,
Sevməyənlər dolanacaq birtəhər.

Milli Kitabxana
DONMUŞ MƏHƏBBƏT

Əlini tutdum sənin,
Qəlbimə buz ələndi.
Sanki donmuş əllərin,
Ürəyimə çiləndi.

Gözlərində aradım,
Sevgimizin şəfqətin.
Baxışım ilə daradım,
Telini məhəbbətin.

Görəmmədim o odlu,
Alovlu gözlərini.
Hər an atəşlə dolu,
Mehriban sözlərini.

O qönçə dodaqların,
Gülmürdü əvvəlki tək.
Sənin al yanaqların,
Solmuşdu boz duman tək.

Soyuqluğun könlümü,
Yamanca üşüdüdü.
Kövrək sevgi körpümü,
Sındırırdı, töküdü.

Milli Kitabxana

Gözlərimin önündə,
Əriyirdin gülüm sən.
Qəlbin döyüntüsündə,
Mənə yer eləməsən.

Alovlanar ürəyim,
Məhəbbətim köz olar.
Sönər arzum, diləyim,
Külə dönüb sovrular.

Əlini tutdum sənin,
Qəlbimə buz ələndi.
O donmuş məhəbbətin
Ürəyimə çiləndi.

BİR KÖRPƏ DOĞULDU

Bir uşaq göz açdı bu gün dünyaya,
Analıq bəxş etdi öz gəlişiyə.
Laylanın ahəngin verib anaya,
Uyudu ananın ilk nəğməsiylə.

Bu gün bir körpənin hıçqırıqları,
Ana ürəyini muştuluqladı.
Bu adsız körpənin toppuş qolları,
Nəyisə, kimisə hey harayladı.

Bu gün bir məhəbbət artdı ürəkdə,
Bir körpə nəfəsi bəzədi evi.
Bir al günəşiydi sanki beşikdə,
Nuruna boyadı, isitdi evi.

Çağanın gəlişi bayrama döndü,
Gəlin ana oldu, anasa nənə.
Qayğıkeş atalar babaya döndü.
Cavan ər son qoydu subay ömrünə.

Körpələr, körpələr qoy gəlişiniz
Uğurlar gətirsin, yer kürəsinə.
Qorxusuz, hürküsz ilkin səsiniz
Səs versin əzəldən sülhün səsinə.

ÜRƏYƏ DƏN DÜŞÜB

Dedin ki, saçına düşməyibdir dən,
Sənin nə kədərin, nə qəmin olar.
Ürəkdə cücərib saçımdakı dən,
Qəlbimi duymayan dilbilməz olar.

Dedin ki, gülüşün ümman qədərdir,
Gülüşün susmayır, ləpələr kimi.
Daha bilmədin ki, kökü kədərdir,
Qıy vurur köksümdə burulğan kimi.

Gözümün nurunu çox bildin mənə,
Nur deyil, zülmətə dönüb gözlərim.
İnan ki, vurğundum çölə, çəmənə,
Sən yoxsan, çiçəyə dəyməz əllərim.

Dedin ki, mənsiz də xoşdur bu həyat,
Gülüm, öz sözünə inandınmı sən?
Əgər belədirsə, kökündən qopart,
Axı sən, döyünən ürəyimdəsən.

Milli Kitabxana
DÜŞÜB QƏSDİMƏ

Qışın şaxtasıdı kəsir qəlbimi,
Tək-tənha dolanıb gəzirəm daha.
Bir də görəcəksən itmişəm gülüm,
Gümanım qalmayıb gələn sabaha.

Arzumun yavanlıq payı tükənib,
Sonsuzluq içində batıb qalmışam.
Həsrətin dumanı başımın üstə,
O şirin anlardan aralanmışam.

İstərəm baharım, yazım güllənə,
Ətrinə bələnib məst olam yenə.
Bu nə möcüzədi, bu necə sirdi,
O yollar nə yaman düşüb qəsdimə.

Milli Kitabxana
XOŞ GÜNLƏRƏ QATILAQ

Bir gül uzatdın mənə,
Sevgi dolu qoxusu.
Ətrindən məst olmuşam,
Görən varmı qorxusu.

Gözlərində bir atəş,
Danışmırsan lal kimi.
Bilirəm ki, sevgimiz,
İki könlün hakimi.

Gülüm, yaxın dur mənə,
Qoy isitsin nəfəsin.
O kövrək ürəyimlə,
Aç qəlbimin qəfəsin.

Üz tutaq arzularla,
Yaşıllaşaq, boy ataq.
Könlümüz çiçəklənsin,
Xoş günlərə qatılaq.

AD GÜNÜN MÜBARƏK

(Arifə xanıma ithaf edirəm)

Bu illər ömrünün sınaq meydanı,
Bu illər nələri salacaq yada.
Tutduğun yol təmiz, pak, ləkəsizdi,
Ləyaqət ən uca vardı dünyada.

Bu günün yol üstə, sabah gələcək,
Yaşanan anların min mənası var.
Hər elin, obanın öz ağbirçəyi,
Hər evin, ocağın öz sonası var.

Əyilməz dağların məğrurluğu,
Ömrünün nur saçan ucalığında.
Arzular tükənməz, qövsü-qüzehdi,
Tər çiçək ətirli qocalığında.

Ad günün mübarək, Arifə xanım!
Getdiyin yolların cıdırı bizim.
Yolunuz müqəddəs dərgaha sarı,
Eləcə səsləyin, çağırın bizi!

Milli Kitabxana
TİLSİMİ AÇIN

Səni sevə bilmədim,
Gülüm, məni bağışla.
İstəyirsən söy məni,
İstəyirsən qarğışla.

Ürəyimin odu yox,
Necə isidim səni.
Qəlbim küskün düşübdü,
Daha qınama məni.

Halım vardan yox olub,
Dünyam darmadağındı.
Görən bizə nə oldu,
Kimlər bizi qarğıdı.

Əlim yerdən üzülüb,
Baş alıb hara qaçım.
Yollar tilsimə düşüb,
Açın, tilsimi açın.

MƏNİ DUYAN VAR

Sənin gözlərində tapdım özümü,
Sənin gözlərində sevgi dünyam var.
Varlığın ömrümün əlvan naxış,ı
Nə qədər varsansa məni duyan var.

Sən mənim ən şirin tale payımsan,
Beləcə ömrümüz yol gedir indi.
Nigaran deyilik bir-birimizdən,
Mənim xoşbəxtliyim bil ki, sənindi.

Ayrılma, ayrılıq odu yamandı,
Nə mən dözə billəm, nə də sən inan.
Elə bil əsrlər ötüb keçmişik,
Biz varıq, bu dünya yarandığından.

SƏNİNƏM

Ömrümə son qoydu sənin yoxluğun,
Könlümün odunu alıb da getdin.
Naçaram, çarəsi tilsimə düşüb,
Ümmanda gəmi tək, batıb da getdin.

İlahi, nə qədər bəxtəvərdim mən,
O vardı, dünyamın şahıydım, şahı!
İtirib, qalmışam yol ayrıcında,
Eləcə aşıram üzüaşağı.

Çiçəyəm, ləçəyi tökülmüş çiçək,
Qışın şaxtasıdı qənimim, Allah!
Əlim uzalıdı o yola sarı,
Gəl apar, qulunu, o yola Allah!

Milli Kitabxana
FƏRƏHİM GEDƏN GÜNDƏN

Demə ayrılıq dəmi, həsrətin ilk qamçısı,
Demə ayrılıq dəmi, görüşlərin acısı.
Baxışın baxışımda donub qaldı o gündən,
İzinlə gedən oldu, fərəhim gedən gündən.

Sənsizliyin yükünü çəkə bilmirəm daha,
Elə hey... ümidimi bağlayıram sabaha.
Yatağında gecənin rahatlığın pozuram,
Bircə anlıq yuxumu, neçə yerə yozuram.

Qayıt sənli ömrümə, sənsiz axı nəyəm, nə,
Saçın yolan bayatı, yoxsa həzin neyəm, nə.
Səni xatırlayıram, baxışların gözümdə,
Sevgi dolu dünyamı yaşadıram özümdə.

SƏNƏ BAĞLI

Olmuşam sənə bağlı,
Hissim, hissinə bağlı,
Səsim, səsinə bağlı,
İnsaf elə, amandı.

Gündüz günəşim batar,
Gecələr ayım yatar,
Ünüm göylərə çatar,
Sənsizlik nə yamandı.

Yazımı qış aylarəm,
Sənsiz yazı neylərəm.
Dərdi kimə söylərəm,
Halıma kim yanandı.

Ürəyim doğram-doğram,
Göz yaşım bilmir aman,
Bilmirəm yoxam, varam,
Yerim-yurdum hayandı.

TANRIM

Tanrım!

əsirgəmə

nəfəsini

qulundan.

Kəlməm dürüst,

Sözüm doğru,

Azammıram

yolumdan.

Canımdakı,

İmana bax!

Yolumdakı,

Gümana bax!

Ürəyimin

nitqi, səsi,

Sən qəlbimdə.

Mən bu yerin

Xoş bəndəsi.

Milli Kitabxana
HARA YIĞIŞIM

Eşit ürəyimin döyüntüsünü,
Ömrümün ən ağır çağıdı bu gün.
Gözlərim yoldadı, qulağım səsdə,
Nə olar, yanına gəl çağır bu gün.

Yaman kövrəlmişəm tənha, kimsəsiz,
İllərin vəfası yoxuymuş demə.
Gəncliyin ən şirin, şəkər günləri,
Bir anda yox olan yuxuymuş demə.

Gileyli-güzarlı dolanan da mən,
Nə yazım yaz kimi, nə qışım qışdı.
Bu zalım dünyanın əlindən Allah!
Haraya sığınıb, hara yığışım.

Milli Kitabxana
SƏNƏ DÖNƏCƏM

Od olub könlünə düşmək istərəm,
Od olub yandıram, yaxam qəlbini.
Soyuq baxışları isidə biləm,
Duyam sevgi dolu, o gül ətrini.

Beləcə dolanam sənə dünyanı,
Eşqindən məst olub, ölməyə hazır.
Səninlə gecələr dönüb ulduza,
Səhərin bir vaxtı sönməyə razı.

Özümə güvənib sənə dönəcəm,
Allahım! qınama, qınama məni.
Astaca sinəndə mən döyünəcəm,
Nə olar əzizim, gəl danma məni.

NƏ BİLİM

Sevgimiz könlümün odu-ocağı,
Sevgimiz qəlbimin əl sığalıdı.
Sənsizlik ömrümün çəkilməz dağı,
Daşıyan deyiləm, yükü ağırdı.

Sevgimiz baharla birgə doğulub,
Təzə-təzə, nəfəsi titrədir məni.
Bu dünya üzündə gözəl nə varsa,
Sevginlə yanaşı bil, mənimplədi.

Sənsiz bu dünyaya qənim kəsilləm,
Yox olub itərəm mən, ilim-ilim.
Varlığın ömrümün yanan çırağı,
Sən necə bilirsən gülüm, nə bilim?

BİR DƏ GÖRƏCƏKSƏN

Səni ürəyimdən silib atacam,
Bir dünya sevgimə layiq deyilsən.
Həsərət ümmanında səssiz batacam,
Daha yadlaşmısan, mənim deyilsən.

Sənə könül verib, eşq almayacam,
Necə də ögeysən, necə də yadsan.
Üz tutub o günlə barışmayacam,
Könlümü göynədən alovsa, odsan.

Daha keçmiş ola, gedən qayıtmaz,
Gözlərin gəzəcək xoş məqamları.
Bir də görəcəksən ömründən gedib,
Nağıla bənzəyən şirin anların.

Milli Kitabxana
VARLIĞIMDA QALANMIŞ

Bir gözəlin atəşinə düşmüşəm,
Allah! məni qoru belə bələdan.
Gözlər ala, dodaq qönçə, dil şirin,
Görün necə yaradıbdı, yaradan.

Qarşısında dayanmağa dözümlə yox,
Aman Allah, hər kəlməsi bal dadır.
Baş açmıram bu dünyanın işindən,
Bu yuxumu, məni belə aldadır.

Qoyun məni oda düşüm, oddanım,
Bir gözəlin atəşi nə yamanmış.
Bəxtəvərəm, diri-diri yanıram,
Bu od mənim varlığında qalanmış.

Milli Kitabxana
SƏNİN GÖZLƏRİN

Sənin gözlərində od qığılıcımlı,
Baxıram, ürəyim yanıb-yaxılır.
Vallah, dözmək olmur bu baxışlara,
Tükənən deyil ki, bunun axırı.

Gözlərin könlümün ulduz payıdı,
Gözlərin ömrümün odu-ocağı.
Ay aman, sevginin atəşinə bax,
Bu sevgi həyatım, öz umacağım.

Səninlə illəri vuracam başa,
Hər anım bax belə nağıllaşacaq.
Şipşirin, bal dadan birgə ömrümüz,
Bilirəm, eləcə ahıllaşacaq.

Milli Kitabxana
GÖYLƏRİ SEVİNDİRƏCƏM

Bu gecə göylərin ulduzu mənəm,
Bu gecə bərq vurur yanan ürəyim.
Gümanlar içində batıb qalmışam,
Hər günə, hər ana sənsən gərəyim.

Nə hayım, harayım sənə çatammaz,
Lal sükut, səssizlik ümid yerimdi.
Üzdönük çıxdın, sözüm yox daha,
Bircə gün görməsəm ölləm deyirdin.

Bu gecə ulduzam, güm-gümüş ulduz,
Yuxusuz könlümü isindirəcəm.
Həsrətin əlindən qaçaq düşəcəm,
Üz tutub göyləri sevindirəcəm.

YOXAM

Sən mənim halıma yanmadın, niyə,
Sən mənim qədrimi bilmədin gülüm.
Bu dünya üzündə yerim yox daha,
Gedirəm sağollaş, ay ömrüm-günüm.

Döyünən qəlbimin yiyəsi səndin,
Bəxtəvər günlərim gələn deyil ki.
Sənsizəm, sözüm də bitib-tükənib,
Neyləyim, sözlərim gülən deyil ki.

Beləcə ömrümə qənim kəsildin,
Fələyin əlində qalıbdı yaxam.
Könül viran qalıb, dağım-dağımdı,
Vallah yer üzündən itmişəm, yoxam.

SƏNSİZƏM

Səndən soyumuşam, qışda qar kimi,
Mənim soyuqluğum üşüdür səni.
Can atan deyiləm yanına gülüm,
Daha incidəcək görüşüm səni.

Bir ürək gəzirdim duyğulu, həssas,
Hər gülün, çiçəyin dilini bilən.
Gözümən oxuya qəlbimin səsin,
Yoluma nur saça, məni dindirə.

İstəyim yarıda çiliylənibdi,
Daha keçmiş ola, neynim əzizim.
Mən deyən olmadın, nə mən sən deyən,
Qarşımda dursan da yenə sənsizəm.

Milli Kitabxana
YOLUM YARIDI

Sənin ayrılığın bir dərd, bir ələm,
Dözürəm, əlimdən nə gəlir daha.
Gəzdiyin yolların izinə düşüb,
Ümidim qalıbdı yenə, sabaha.

Beləcə ömrümü əridərəm mən,
Sənli günlərimdi, nağıla dönür.
Ocağın başında tək qalan canım,
Ev-eşik nə yaman qərib görünür.

Sənsizəm, sənsizlik qəm yükümdü bil,
Gecənin sığalı xəyallarımdı.
Bilirəm, neyləsəm gələn deyilsən,
Gəlirəm əzizim, yolum yarıdı.

YANILMIŞAM

Getdin, get yaxşı yol, özgə, yadıq biz,
Sənli günlərimə əlvida dedim.
Yuxuydun, ömrümdə ən uzun yuxu,
Ayılıb bilmədim hayana gedim.

Dörd yanımla soyudu qışda qar kimi,
Sözüm də tükənib Allahım, neynim.
Evimdə qəribəm, yolunu azmış,
Neyləsəm hədərdi, açılmır eynim.

Bir anda yadlaşdın, üzün də döndü,
Necə də mən səni tanımamışam.
Sən demə o günlər bir nağılıymış,
Bu fani dünyada mən yanılmışam.

Milli Kitabxana
ÇAŞIB QALMIŞAM

Ömrümün yanan çırağı,
İçimnən gələn nəfəsim.
Gülüm, nə olar din, danış,
Bir kəlmən bəsimdi, bəsim.

Göylərin mələyi sandım,
Gəlişin bahardı, yazdı.
Qismətimin tale payı,
Yazını yazan, xoş yazdı.

İncədən - incəsən, incə,
Tanrımnan nə pay almışam.
Bu üzlə səni görüncə,
Allahım! çaşıb qalmışam.

DAYIMA

Ömür bir oyundu, sən oyunçusu,
Bu yolda nələri ötüb, keçmisən.
O bağlı-bağçalı güllər içində,
Cənnət qapısını necə seçmisən?

Bu dünya fanidi, biz də gedəri,
Haqqın dərgahında eh, qolu bağlı.
Başının üstündə tanrının əli,
Bu gündən narazı, bir az qovğalı.

Ötmüsən ömrünün çoxunu belə,
Nağıllı günlərin hələ qabaqda.
Qatı açılmamış istəklərin var,
Bir nəvə arzusu qalıb qundaqda.

Oğlunun barını görəsən dayı,
Bir baba alqışı nəvənə gərək.
Hay-küyün içində beli bükülü,
Səni xanımınla biz qoşa görək.

Milli Kitabxana
KİMSƏYƏ ƏL AÇMIRAM

Bu nə haldı belə,
Qıfilbəndin açmıram.
Ömür belə, gün belə,
Qismətimnən qaçmıram.

Gözüm gözüne baxır,
Üzüm üzünə yaxın.
Bu nə bəladı axı,
Özüm də baş açmıram.

Dumana, çənə düşdüm,
Yol azıb, Çinə düşdüm,
Dərya içinə düşdüm,
Gün ki, olub saçmıram.

Bu fələyə sözüm yox,
Öz yanımda üzüm yox,
Dözümlüyəm, dözümlü çox,
Kimsəyə əl açmıram.

Milli Kitabxana
GƏL DOĞULAQ YENİDƏN

Bilirsən istəyim nə?
Bilirsən sözüm nədi?
Gəl bir şəkil çəkdirək,
Yanaşı, özümlə bir.
Baxaq bir-birimizə.
Sonra ataq onları,
Ataq lap uzaqlara.
Vallah, ataq dənizə.
Qoy sulara yuyulsun.
Günahımız varsa da
Yavaş-yavaş durulsun.
Nə sən dillən,
nə də mən.
Ay canım, gözüm mənim.
Gəl doğulaq yenidən.

GÖZƏL

Könlüm nazından allandı,
Qəm-kədərım daldalandı.
Mənə bu sevgin qalandı,
Sevgin, sevgim olsun gözəl.

Qızlarımın birincisi,
Ürəyimin saf incisi.
Gözlər şəbnəmin incisi,
Məhəbbətlə dolsun gözəl.

Həyat gözəl, ömür qısa,
Gəl batmayaq vaxtsız yasa.
Sevgimizin dadı busa,
Qoyma yanıb solsın gözəl.

Dedim camalına əhsən,
Sevilən mən, sevən sənsən.
Şeh damlalı bir süsənsən,
Eşqin mənə qalsın gözəl.

Milli Kitabxana
BU GÜN GÖRÜNMƏZƏM

Nə yerdə, nə göydə arayın məni,
Bu gün görünməzəm, yoxam, itmişəm.
Nə artıq söhbətdə qınayın məni,
Xəlvəti kövrəlib, çöldə bitmişəm.

Soyuq baxışlardan uzaqlaşmışam,
Elə bil çiynimdən yüküm azalıb.
Çiçəyə çevrilib, başqalaşmışam,
Narahat könlümü yenə yaz alıb.

Özümə dönmüşəm, haray salmayın,
Qoyun çiçək-çiçək tellənim indi.
Ömür yelkəninin izinə düşüb,
Kövrək nəğmələrlə dillənim indi.

O GÜNDƏ

Dəli könlüm kəməndini nə atdı,
Səssiz yatan duyğuları oyatdı.
Keçən günlər göz önündə boy atdı,
Baharım da, qışım da var o gündə.

Mən nə deyim arzuların səddinə,
İstəklərin zirvəsi nə, səddi nə,
Ömür keçir gah düzünə, tərsinə,
Sevincim var, göz yaşım var o gündə.

Söz götürmək adət olub çoxuna,
Lövbər salıb bəzisi var-yoxuna,
Vay o gündən kimsə qəlbə toxuna,
Səadətim qara geyər o gündən.

Nağıllıymış, bal dadırmış o anlar,
Sehr dolu dünya imiş analar.
Ötən günlər məni görüb, yanılar,
Şirin-şəkər gəncliyim var o gündə.

SƏNSİZLİK

Sənsiz ayrılığın son həddindəyəm,
Sənsiz kədərimlə qol-boyun ollam.
Nigaran dünyamın öz bətnindəyəm,
Sənsiz həsrət donlu bir oyun ollam.

Yoxluğun at çapır, aman, ay aman,
Sevinci, nəşəni yadırğamışam.
O şirin anları alıb çən-duman,
Sən demə dərdimlə ağır dağmışam.

Sənsizlik gözümü elə tutub ki,
Vüsalın izinə düşə bilmirəm.
Yoxluğun ömrümə bir toy tutub ki,
Bu nə izzirabdı, bu nə bilmirəm.

Milli Kitabxana
MƏNİ QINAMAYIN

Məni qınamayın,
Qınamayın məni.
Əzablarımı aparan deyiləm özümlə.
Dərdimi,
sərimi
Büküb-bükmələyib
atacam.
Qubarı özünən böyük
xəstələr evinin toranlığına.
Nəsdən çıxacam!

Açıb gözlərimi,
dünya üzünə.
Bir az yer payı,
bir az göy payı.
Torpağın ətrindən,
günün istisindən,
qanadlanacam.
Öz elimə, öz obama
yol açacam.
Bircə anda
mən uçacam,
mən uçacam.

QOCALIĞIMDI

Bu da yaz axşamı, kövrək duyğular,
Ömrümün əllinci baharındayam.
Ahıllıq vaxtımın ucalığında,
O keçən günlərin sarayındayam.

Al-əlvan donumun rəngi dəyişib,
Neyləyim, bu günüm qaradan çıxmır.
Səninlə əl-ələ gəzdiyim günlər,
Əzizim, bir an da yadımdan çıxmır.

Bu da yaz axşamı, təkcə, kimsəsiz,
Yoxluğun ömrümün əl ağacıdı.
Gözlərim yol çəkir, gedirəm elə,
Yanına tələsən qocalığımdı.

ƏTİRLƏNİM

Sənə ürəyimi verərdim, neynim,
Ürəyim ağrılı, ürəyim xəstə.
Bir zərrə sevincim olacaq olsa,
Çəkinmə əzizim, təki sən istə.

Deyirsən dünyaya sığan deyiləm,
Öz dünyam yolumu gözləməkdədir.
Qoyma canım-gözüm, qoyma əyiləm,
Bilirsən bir kəlmə söz nə deməkdir.

Bir xoş söz, könlümün nuru, günəşi,
Məndən əsirgəmə, bəxtəvərlənim.
Sən dinsən, allanar rəngi günəşin,
Nə olar bir dillən, qoy ətirlənim.

HARADA AXTARIM

Bilmirəm, harada axtarım səni,
Yenə də ömrümdən itmisən gülüm.
Eləcə gözlərim yollarda qalıb,
Yoxsa dağ döşündə bitmisən, gülüm.

Vüsalın dəmini unutmuşam mən,
Qəlbimin səsini eşidən yoxdu.
Tanrı qarğışına düşmüşəm, nədi?
Yoxluğun ay canım, məni qorxudur.

Beləcə yol uzun, mən də yolçusu,
Beləcə gəzirəm düzü-dünyanı.
Deyirəm nə ola, tuş gələm sənə,
Küsəsən, qarşında səssiz dayanam.

Milli Kitabxana
GÖRÜŞMÜŞÜK

Sənin gözlərimdə ulduz payım var,
Gecəmin nur saçan ayısan, ayı.
Birlikdə göylərə üz tutmuşuq biz,
Bir kəsi görmürəm sənnən savayı.

Nağıllı gecənin dünyası bizim,
Bir kövrək hənirti içimizdədi.
Baxışlar görüşür səssiz-səmirsiz,
Cavabı bilirəm, ikimizdədi.

Bu da ömrümüzün sonsuz ümmanı,
Dünyanın şərinədən uzaq düşmüşük.
Qışın şaxtasını yazıya döndərüb,
Əlvanlıq içində biz görüşmüşük.

Milli Kitabxana
GÖYLƏRDƏ DOĞULACAM

Yenə havalanıb göylərə sarı,
Könlümün nəğməsi uçmağa hazır.
Arzular, diləklər əl-ələ verib,
Göylərin qoynuna çatmağa razı.

Güm-gümüş ulduzlar nağıl dünyası,
Sirli bir aləmdi orda dillənən.
Allanıb-güllənib yenə gələcək,
Nağıllı-boğçalı, mənim gül nənəm.

Yenə də, yenə də uşaqlaşacam,
Sığınıb dünyamın isti qoynuna.
O keçən günlərə mən qovuşacam,
O anlar şipşirin, neynim doymuram.

Buludlar saçıma sığal çəkəcək,
Bir azca tanrıma yaxın olacam.
Unudub dünyanın ağrıларını,
Yenidən göylərdə mən doğulacam.

NƏVƏM YOL GƏLİR HƏLƏ...

Yoluna qurban olum,
Nəvəm yol gəlir hələ.
Hər anı ilə dönür.
Gec gəlir, bilə-bilə.

Yaman ağır taxdadı,
Həs-rətini çəkən mən.
Qədəmi cənnət payım,
Vüsal dəmin içən mən.

Gəl, könül yaraşığım,
Səbrimə inamım yox.
Ürək üzülüb gedir,
Allahım! amanım yox.

Hələ biləndə yoxdu,
Aysan, günəşsən, nəsən?
Varım-yoxumsan mənim,
Bunu yəqin biləsən.

Gəl, gəl canım, nəfəsim,
Həs-rətin yolu uzun.
İllərdi gözləyirəm,
Səni, a körpə quzum.

Milli Kitabxana
GÖZLƏMİŞƏM

Özüm də bilmirəm, niyə beləyəm,
Ayrılıq içində batıb qalmışam.
Sənsizəm, sənsizlik hicran yağışı,
Hövsələm tükənib, dala qalmışam.

Evimin sahmanı daha o deyil,
Masanın üstündə yazı-pozu yox.
Rəflərdə kitablar oxunmur daha,
Vallah, bir kimsəyə mənim sözüm yox.

Ötübü ömrümün yarıdan çoxu,
Nə yaman səninçün sənsizləmişəm.
O günlər bir daha əlimə düşməz,
Bilsəm də, yolunu mən gözləmişəm.

Milli Kitabxana
AĞRI YARAMA DÜŞÜBDÜ

Görüşünə gəlmişəm,
görüşünə.

Tamarzıyam
o şipşirin,
O bal dadan
gülüşünə.

Qardaş
məni gəl qarşıla.

Yolum
torana düşübdü.

Dərd əlindən
məzarlıqda,
azan mənəm.
Didərginəm.

Ağrı
yarama düşübdü.

Bacın qurban,
ovut məni.

Dözəmməzdin
göz yaşıma.

Bəs nə oldu
Daş ürəyin.
yaman dözü
göz yaşıma.

Bu yol mənim
 Son mənzilim
Kaş olaydı,
 Bacın qurban.
Yaraşığın
 pərən düşüb.
Dəli-dolu
 o günlərə
Yetim qalan
 özcə canım,
 canım qurban.

DÖZ DEYƏCƏYƏM

Bu aylı gecəyə qonağam özüm,
Göydə ulduzlara dikilib gözüm,
Bilmək istərsənsə bil, sözün düzün,
Bu gün sağlığına söz deyəcəyəm.

Sevdanın yolundan keçəsi olsan,
Çəsməni gözündən içəsi olsan,
Düzlərə qarovul çəkəsi olsan,
Laləni astaca üz deyəcəyəm.

Səbirsiz canında, səbri bol eylə,
Gecədən gündüzə canım, yol eylə.
Desən bir kəlmə de, danış, din, söylə,
Mənim naz-qəmzəmə döz deyəcəyəm.

Milli Kitabxana
BİZİ TƏRK EDİR

Sənin gözlərində ayrılıq, qorxu,
Mənim gözlərimdə vüsal həsrəti.
Özüm də bilmirəm hara yollanım,
Yollarım tükənib, yolum nəsdədi.

Beləcə ömrümüz durna qatarı,
Ömrümüz beləcə ötüşür, gedir.
Mən səndən nigaran, sən məndən ayrı,
Vüsalın dəmidi, bizi tərk edir.

Bir yolun yolçusu olaydıq kaş ki,
Həsrətin səddini aşıb keçəydik.
Durula-durula yollar uzununu,
Zəm-zəmin suyundan birgə içəydik.

Milli Kitabxana
SEVGİLİLƏR GÜNÜNDƏ

Qızılıgülün qönçəsi,
Könüllərin incəsi,
Vurulacaq neçəsi,
Sevgililər günündə.

Sevənlər gəlməz saya,
Məhəbbət dolu dünya,
Eşqlər çatacaq aya,
Sevgililər günündə.

Yer də, göy də güləcək,
Qızlar könül verəcək,
Nənələr kövrələcək,
Sevgililər günündə.

Mağarlar qurulacaq,
Toy-büsat vurulacaq.
Gümanlar doğrulacaq,
Sevgililər günündə.

BU DÜNYA

Bu dünya kimləri alıb apardı,
Bu dünya etibar dünyası deyil.
Gedənlər qayıtmaz, bilirəm bunu,
Yolun bir də burdan salası deyil.

Mən də bu dünyanın ani qonağı,
Doyumluq olmayır ömür, nədəndi?
Gedəcəm nə vaxtsa, payıza həsrət,
O kövrək nəğmələr qəmimlə təndi.

YETİM EVİ

Ürəyimin başı Allah!
Göyüm-göyüm göynəyəcək.
Yetimlərin ağrıların,
Yer çəkəmməz, göy deyəcək.

Yetim evi! dərdə bir bax!
Ürəkləri cadar-cadar.
Cavabını bilən yoxdu,
Açılmamış tapmacalar.

Gözlərində həsrət izi,
Arzuları nagümandı.
Yuxuları sirr dünyası,
Vüsal yolu çən, dumandı.

Yetim evi! bu körpələr,
An-an, gün-gün yetimləşir.
Taleyə bax, qismətə bax,
Doğma ana ögeyləşir.

Yetim evi! qəm havası,
Qol qaldıran da körpələr.
İstəkləri ocaq başı,
Ora çatammaz kövrələr.

Milli Kitabxana

Günahı nə tifillərin,
Ada bir bax, atılmışlar.
Ürəklərdən qoparılib,
Aman - Allah! atılmışlar.

ELƏ SOYUQDU MƏNƏ

Elə soyuqdu mənə,
Tənhalıqdan donmuşam.
Ürəyim buz parçası,
İlahi! yorulmuşam.

Qınayan olmasaydı,
Göz görəsi itərdim.
Qışın oğlan çağında,
Bənövşə tək bitərdim.

Anlayan yox qəlbimi,
Dünya mənə dar gəlir.
Vallah, belə yaşamaq,
Öz-özümə ar gəlir.

Milli Kitabxana
ÖMRÜN ASTANASINDA

Ömür ötür, gün bitir,
Keçənlər gözdən itir,
Qocalıq gəlib yetir,
Tez çatdım, kəsəsinə.

Ağrılarım bir qucaq,
Sönüb od, sönüb ocaq,
Dünya kimə qalacaq,
Qoy deyim kəsəsinə.

Mənəm qış şaxtasında,
İllərin qovğasında,
Ömrün astanasında,
Çatan yox, kimsəsinə.

HARAYA TƏLƏSİRƏM

Məhvərimdən dönmüşəm,
Dərdimi ağlamıram.
Qəlbim qubar-qubardı,
Yarasın bağlamıram.

Nə yaz, bahar gözümdə,
Nə gül açan çiçəklər.
Göz yaşıma bənzəyir,
Şeh damlalı ləçəklər.

Nəsə düşüb arzular,
Mən də onun əsiri.
Yolum daşa dirənib,
Haraya tələsirəm.

GEDƏCƏYƏM BƏLKƏ DƏ

Elə darıxdım Allah!
Ürəyim məngənədə.
Doğmalar yada düşür,
Darılıram yenə də.

Hava da boğur məni,
Torda balıq kimiyəm.
Qasırğaya uğramış,
Batan qayıq kimiyəm.

Gözüm yol çəkir elə,
Ürəyim səksəkədə,
Könlüm bir haya bənddi,
Gedəcəyəm bəlkə də.

Milli Kitabxana
ONLAR VARSA, MƏN DƏ VARAM

Bu illər
 məənə
 nə verdi,
 nə?
Bolluca
 kədər,
 əziyyət.
Çatmaq üçün
 zərrə boyda
 sevincimə.
O illərdə
 nələr qaldı,
 ilahi!
Gəncliyimin
 məsumluğu,
Doğmalara
 istəyim.
Əzizlənən
 gəlin idim.
İl ötdükcə
 ögeyləşdim.
Daşa dəydi
 istəyim.

Nakəslərin
 gözlərində
 xırdalandım,
 ilahi!

Bu illərin
 həsrətində
Şirin-şəkər
 gün kimi.

Yaxınlarım
 yox oldular.

Mənsə
 soldum
 gül kimi.

Bu illərin
 qorxusudu
 hey ürpənir
 canımda.

İnsanların
 dönüklüyü

Köz-köz
 olub,
Yara açıb
 canım da.

O illərin
 xoş anları,

Bu gün
 iki balamdı.

Milli Kitabxana

Onlar varsa

mən də varam.

Bircə,

onu bilirəm ki,

Gəldi-gedər

dünyamızda

Onnan qalan,

hər nə varsa,

yalandı.

Milli Kitabxana
QOPARIR MƏNİ

O günlər əlimə düşən deyil ki,
O günlər yuxuydu, gəldi də getdi.
Qayğısız illərim, gözəl illərim,
Qəlbimə od salıb, məni tərk etdi.

Uçundum həsrətin ağırlığından,
Dözüm də qalmayıb, vüsala çatam.
Sənli anlarımın şirinliyini,
Əzizim, istərəm ömrümə qatam.

O sirli yolların sorağındayam,
Bu yollar eləcə aparır məni.
Gör nələr gözləyir, Allah-amandı,
Bu yollar dünyadan qoparır məni.

ÖMRÜMÜN QÜRUB ÇAĞIDI

Sən mənim ömrümə yağı gəlmisən,
Nəsdən düşəmmirəm, ağır gəlmisən,
Yox olub itmişdin, axır gəlmisən,
Gəlmisən, ömrümün qürub çağıdı.

Könlümün baharı, yazı yox kimi,
Qəriblik sinəmə batır ox kimi,
Üzünü mənə tut, elə bax kiməm,
Görmürsən ömrümün qürub çağıdı.

Daha olan oldu, yazığam demə,
Varımı yox edən sazağam demə,
İtmişəm, özümənən uzağam demə,
Deyən yox, ömrümün qürub çağıdı.

Milli Kitabxana
BAŞ AÇMADIM

Ayrılan deyiləm xatirələrdən,
Ayrılan deyiləm, bilirəm bunu.
Qayıdıb gələydi o günlərim kaş,
Eləcə açaydım isti qoynumu.

Dolanıb başına keçən günlərin,
Ağrımı, acımı unutduraydım.
Tənhalıq daşını atıb çiynimdən,
Şirin nağıllara hey... qatılaydım.

Beləcə ömrümün xəzan vaxtıdı,
Gedənlər mənimlə sağollaşmadı.
Mən də gedəriyəm eh, kəsəsinə,
Amma bu dünyadan heç baş açmadım.

O GÜNLƏR

O günlər qayıdan deyil ki, daha,
O günlər ömrümün gözəl çağıydı.
Özüm dağ laləsi, coşan şəlalə,
O günlər ruhumun cənnət bağıydı.

Daha əlim çatmır o şirinliyə,
Bilirəm, yaşımin gethagedidi.
Qədrini bilmədim o şah vaxtımın,
Yolum yarılanıb, gedirəm indi.

Beləcə yol üstə, səssiz-səmirsiz,
Keçənlər könlümün yaş damlasıdı.
Şipşirin nağılın sonundayam mən,
Bu günüm sabaha yol salasıdı.

SEVİNDİR

Ürəyimin od atəşi sönəcək,
Sən çıxmasan gülüm, mənim qarşıma.
Bircə arzum, diləyim var tanrıdan,
Nə vaxt gəlsəm, elə özün qarşıla.

Yoxsa yollar buz bağlayar, donaram,
Görünməsən, yoxluğuna tuş olsam.
Qulun olub hüsurunda hazıram,
Varlığınla bu dünyada baş olsan.

Sənsiz heçəm, yaşamağa lüzum yox,
Həsrətimin ağrısıdı qövr edir.
Hara desən gələcəyəm əzizim,
Bu könlümü bircə anlıq ovundur.

Al qəlbimi, sənindi,
Axı sənsiz kiməm, kim.
Varlığın dünyam mənim,
Mənim könül hakimim.

Gözüm yoldan çəkilmir,
Gözləyim nə vaxtacan?
Həsrətin yanğısından,
Piltə-piltə yanacam.

Qəm donudu əynimdə,
Halım tutqun, pərişan.
Vüsalın yoxluğu,
Ürəyimdə dolaşan.

BU GECƏ

Bu gecə özümə lay-lay deyəcəm,
Bu gecə beşiyim, xatirələrim.
Nağıllı dünyamın payı da sənsən,
Qəlbimdən süzülür xoş nəğmələrim.

İlahi sevgimin ətri mənimlə,
Ulduz zərrə-zərrə könlümə düşür.
Göydə ay parçası dinir elə bil,
Ayın nuruna bax, üzümə düşür.

Bu gecə könlümün pıçıltıları,
Zülmət qaranlığa qənim kəsilir.
Nağıllı dünyamın ahənginə bax,
Elə dinləyirəm şirin səs kimi.

Milli Kitabxana
SƏNİN GÖZLƏRİN

Sənin gözlərində dünyanın nuru,
Sənin gözlərində sevgi, məhəbbət.
Sənin gözlərində qadın qüruru,
Sənin gözlərində bir azca möhnət.

Bu gözlər qəlbimin odu, ocağı,
Bu gözlər laylalı beşiyim mənim.
Bu gözlər könlümün öz umacağı,
Bu gözlər yol boyu keşiyim mənim.

Mən baxdım, gözündə özümü gördüm,
Ay Allah! nə yaman tilsimə düşdüm.
Ürəyim bilirsən necə döyündü,
Bu aylı gecədə sənlə görüşdüm.

ŞERLƏR

Şerlər,
 qəlbimin
Səsi, sədası.
 Şerlər,
 ömrümün
 tale payıdı.
Bu yollar
 yorğunu
Özüməm-özüm.
 O ötən
 günlərə
 necə qayıdım.
Gördüyüm
 ağrılar,
 acılar mənim.
Bir anlıq
 bal dadan
 günümə həsrət.
Nə əlim,
 nə ünüm
Yetən deyil ki,
 Daha
 uzaq düşüb.
O söz, o söhbət.
 Bir mənəm,
 bir qələm,
Bir də

Milli Kitabxana

vuran qəlb.
Olub keçənləri
hey... düzümləyir.
Yuxusuz gecələr,
Dostum,
sirdaşım.
Yazıram,
O isə
məni gözləyir.
Bax belə,
ömrümə
naxış vuracam.
Nəğmələr
könlümün
bəri-bəzəyi.
Rahatlıq
tapmıram
bircə an belə.
Bilirəm
öz dünyam
Məni gözləyir.

Milli Kitabxana
MƏN NƏ DEYİM

Mən nə deyim bu dövrana, bu günə,
Nadan görüb, bu yollarda çaşmışam.
Dərd əhliyəm, dünyam mənə dar gəlir,
Qəm deyilən bir aləmdə başmışam.

Qayğısızdım, ağ günlüydüm o vaxtlar,
Qolu zorlu olammadım, güc gələ.
Bəxtəvərdim, hay salardım atam var,
Gələn deyil, səsləsən də yüz kərə.

Oğul, uşaq anasıyam eləcə,
Kövrəlmişəm, gözümdə yaz yağışı.
Günümə bax, bilməcədi, bilməcə,
Qardaş, demə gətirməyir naxışım.

Bu gözümdən, o gözümə haray yox,
Atam oğlu, a dərini çəkdiyim.
Qəlbim kimi top dağıtmaz saray yox,
Gül yerinə nisgilimdi əkdiyim.

BU NƏ ÖMÜR, BU NƏ GÜN

Qəlbimin teli ağlar,
Ağlar, könlümü dağlar.
Solar, saralar bağlar,
Bu nə ömür, bu nə gün.

Yaşa nə var, eh... ötür,
Gedirəm, məni ötür,
İllər sonamı yetir,
Bu nə ömür, bu nə gün.

Nə yatdım, nə də görəm,
Mənə olmasın gülən,
Ləçəyi solmuş güləm,
Bu nə ömür, bu nə gün.

Milli Kitabxana
DAŞLAŞMIŞAM

Yayın istisi,
 qəmin tüstüsü
çəkir məni imtahana.
Varlığında yoxluğun,
Yoxluğunda əzabımdı
 düyün-düyün.
Hey... baxıram,
 bu boşluğa.

Acı-acı,
yana-yana.
Üzü dönüb,
 bu günümün.
Düşmən olub,
 tolazlayır daşını.
Daşlaşmışam,
 bu daşların içində.
Unutmuşam
 gəncliyimin yaşını.
Gözü toxam.
 Bu dünyadan
 nə təmənnam,
 nə payım.
Öz-özümlə tək, yanaşı
 məni boğur harayım.

Milli Kitabxana

Yox olmuşam,
 görünməzəm,
səssizliyin içində.
Həsrətimin yaş damlası,
 Gözlərimin içində.

Milli Kitabxana
ÖZ UMACAĞIM

Yaman qəribsəyib, təklənmişəm mən,
Gözümdə düz-dünya faniləşibdi.
Daha qərarım yox, səbrim tükənib,
Mənimçün yer üzü adiləşibdi.

Yaman qəribsəyib qalmışam demə,
Allah! əzizlərim gedir birbəbir.
Əl açıb göylərə, imdad dilərəm,
Neyləyim, tanrım da məni eşitmir.

Odlanan könlümün külü sovrulur,
Yaman qəribsəyib odum-ocağım.
İstəyim gözəllik, xoş üz, xoş məqam,
Dünyadan elə bu, öz umacağım.

DÜNYA DÜZƏLMƏSƏ

Bu dünya mənimlə yarışa girib,
Bu dünya əzəldən mənim qənimim.
Savaşa girməyə hər an hazıram,
Sınan da deyiləm, buna əminəm.

Bu dünya bir oyun, di gəl, baş çıxar,
Naşının halına yanan da mənəm.
Haqqın dərğahına baş qoya-qoya,
Nadanın gözündə yaman da mənəm.

Bu dünya tutmasın məni bir əlli,
Yalanlar içində batan deyiləm.
Gecələr yuxuma haram qatılıb,
Dünya düzəlməsə yatan deyiləm.

Milli Kitabxana
ÜRƏYİMDƏN KEÇ

Səni anlamadım,
başə düşmədim.

Niyyətin
əzizim,

Gizlidi axı.

Ürək
süfrə deyil,
açasan onu.

Açarı yoxumdu,

Mən
necə baxım.

Mənimçün
bir sirsən.

Tilsimi yaman.

Nə qədər
çalışdım,

Baş açmadım heç.

Razıyam,
qarşında

kül olub,
yanam.

Təki
bircə anlıq
Ürəyimdən keç.

BİR MƏNƏM, BİR DÜNYAM

Sənin varlığına inamım itib,
Mənim gözlərimdən düşmüşən yaman.
Səbrim də tükənib, hövsələm bitib,
Daha qalmayıbdı xoş ana güman.

Elə qəlpələndin, elə kiçildin,
Bu illər ömrümdən silindi getdi.
Tanrıma üz tutub, nələr dilədim,
O da baş tutmadı, yox olub getdin.

Bir mənəm, bir dünyam, özüm-özümlə,
Nəğmələr dadıma çatacaq yenə.
Sağım da, solum da gülə dönəcək,
Daha son qoyacam düşən düyünə.

TALAN VAR YER ÜZÜNDƏ

Bu yollar, yorğun-yorğun,
Gəzən var oğrun-oğrun,
Yalan yox, doğru-doğru,
Araram yer üzündə.

Ağrım da var, acım da,
Toxum da var, acım da.
Odsuz qalıb sacım da,
Bəla var yer üzündə.

Ellər dağım-dağımdı,
Qəlbim yaman ağrıdı,
Dağıdanı qarğıdım,
Talan var yer üzündə.

BU DÜNYA

Bu dünya gözümdə fanidən-fani,
Bu dünya gözümdə alacalanıb.
Mənini itirən insanlara bax,
Yamanca cırlayıb, balacalanıb.

Xeyrini, şərini bilən yox daha,
Aqilin yerini nadan tutubdu.
Ağsaqqal yolunu gedən tapılmaz,
Doğrunun gözünü yalan tutubdu.

Əlimi üzmüşəm, bu nə gün, dövran,
Yalan başa keçib, doğru ayaqda.
Dağlara köç edən tapılmaz daha,
Aranda qurulur yeni yaylaq da.

Bu dünya özü də uyub axına,
Quran kim, tikən kim, dağıdan kimdi.
Allah! bu torpağın üzü bərkimiş,
Ağlayıb, ağlayıb yaman kiridi.

Milli Kitabxana
KÖLGƏNNƏN QORXDUN

Sənə inanmıram, o inanc itib,
Varımı-yoxumu, tar-mar etdin.
Xaniman qurmuşdum arzularımnan,
Dağıtdın, uçurtdun, onu yox etdin.

Könlümü ovudan tapılmaz daha,
Saçımın sığalı ələ tamarzı.
Bu da alın yazım, bəxti kəm mənəm,
Yaman bəndə düşdüm, özümən razı.

Daha keçmiş ola, nə din, nə danış,
Mənim ürəyimdə sənə yer yoxdu.
Dünyanın gərdişi elədən belə,
Özünə sığınıb kölgənnən qorxdun.

Milli Kitabxana
ƏZİZİM ZÜLEYXA XALA

Yaşın şah taxtındasan,
Ömrün hələ qabaqda.
Cənnəti satın aldın,
Dünən, bu gün, sabah da.

Elə ömür yaşadın,
Sənə çata bilən yox.
Yolun nurlu, tərtəmiz,
Sirrin açə bilən yox.

Tanrım könül bəxş edib,
Ayın nurundan parlaq.
Sevginlə incəlmişik,
Açmıışıq yarpaq-yarpaq.

Canım, gözümsən mənim,
Yer üzünün mələyi.
Nəfsin bizi qoruyub,
İtə bilməz əməyin.

Dünyamsan, dərgahımsan,
Qarşında baş əyirəm.
Sənə Züleyxa xalam,
Xoş günlər diləyirəm.

ÜZÜM GÜLƏCƏK

Göz yaşım yandırır yanaqlarımı,
Göz yaşım kösövə dönür üzümdə.
Həsətim od tutub alovlanmaqda,
Allah! qaysaqlanır hər bir sözüm də.

Nə sənin, nə mənim günahım var, bil,
Ayrılıq bəxtimin payına düşüb.
Ölüyəm, diriyəm bilmirəm bunu,
O sənli günlərim yadıma düşüb.

Yenə durulacaq xoş xatirələr,
Yenə də baharım, yazım gələcək.
Başımın üstündə tanrımın əli,
Sənin gəlişinlə üzüm güləcəkdir.

BATIR ÜRƏYİMƏ OX KİMİ

Of... ürəyimi dağladın,
Göz yaşım quruyub, ağladım,
Yaram suluxlayıb, ağrıdır,
Dərdimin çarəsi yox kimi.

Özümü özümən soruşdum,
Soruşmaq özümü yormuşdu,
Sonsuzluq qarşımda durmuşdu,
Bir qismət, bir tale, baxt kimi.

Yerdə də, göydə də yerim yox,
Tanrım! təklənmişəm dirim yox,
Bu cənnət gülünü dərən yox,
Batır ürəyimə ox kimi.

Milli Kitabxana
HAMI ORDA GÖRÜŞƏCƏK

Ömrümə bir əl gəzdirdim,
Ayırdım arpanı dənnən.
Saçımın sığalı itib,
Allahım, ağarıb dən-dən.

O illərin nisgilidi,
Ürəyimə od ələyir.
Tale payım diş qıcayır,
Ya da qolun çırmalayır.

Neynəsəm də gedəriyəm,
Bu yola izim düşəcək.
O yolların yolçusu mən,
Hamı orda görüşəcək.

MƏN HAZIRAM ÖLMƏYƏ

Bu dünyadan nə inciyəm, nə küskün,
Qismətimin ağrısını çəkən mən.
Hər anımı, hər günümü yüz ölçüb,
Bircə dəfə aman Allah, biçən mən.

Taleyimin qara rəngli naxış,
Gözlərimin sürməsinə dönübdü.
Bu dünyaya sənsiz baxan baxışım,
Nursuz qalıb, gör bir necə sönübdü.

Yollardayam cığırı bu, izi bu,
Baş çıxaran varsa gəlsin köməyə.
Mənlik deyil bu dövrənin gərdişi,
Belə getsə, mən hazıram ölməyə.

Milli Kitabxana
KÖNLÜMƏ YAZ DÜŞÜBDÜ

Bu gecənin yorğunluğu gözümdə,
Xatirələr ümmanında batmışam.
Aman Allah, ömrüm hədər gedibdi,
Diri gözlü bu dünyada yatmışam.

Nə yer mənim, nə göy mənim gözümdə,
Haqq yolunda hər savaşa hazıram.
Ağrılarım, acılarım içimdə,
Bircə-bircə ötənləri yazıram.

Bədirlənmiş ay da mənim qonağım,
Qismətimə soyuq, ayaz düşübdü.
Kim deyir ki, yatmamışam, oyağam,
Yuxudayam, könlümə yaz düşübdü.

YOL ÜSTƏDİ, TƏKƏRİ YOX

Bu dünyadan qaçasıyam,
O dünyadan xəbərim yox.
Dar yolların yolçusuyam,
Piyadayam, kəhərim yox.

Ömür elə, gün belədi,
Bu ömürdən nə dilədim,
İllər ötdü, heç bilmədim,
Gecəm yorğun, təhəri yox.

Qocaların gözü yolda,
Gah o tayda, gah bu tayda.
Dərd olarmı heç bu boyda,
Bağlar solub, bəhəri yox.

Ellər itib ilim-ilim,
El yanında qısa dilim.
Dilimlənilib dilim-dilim,
Qız qəməzəli "HƏKƏRİM" yox.

Ulduz-ulduz gecəm sönüb,
Bu fələyin üzü dönüb.
Dünyam çaşıb, çərxi dönüb,
Yol üstədi, təkəri yox.

QƏRİBƏYƏM

Qəribəyəm,
 qəribəyəm.
Heç bilmirəm
 kiməm, nəyəm.
Qışda yayın arzusunda,
Yayda qışın həsrətində.
Mənə deyən gərək canım,
Ağıllıyam, ya dəliyəm.
 heç bilmirəm,
 kiməm, nəyəm.
Qəribəyəm,
 qəribəyəm.
Yaz gecəsi, ay işığı.
Ürəyimin söz yanğısı.
Varlığımın yaraşığı.
Eh... ömrümün yol ayrıcı.
Zirvəsi nə, düzü nədi?
Baş götürüb hara qaçım.
Davam vallah, özümlədi.
Qəribəyəm,
 qəribəyəm.
Heç bilmirəm
 kiməm, nəyəm.

Milli Kitabxana

Qışda yayın arzusunda,
Yayda qışın həsrətində.
Deyən gərək mənə canım,
Ağıllıyam, ya dəliyəm.
Heç bilmirəm, kiməm, nəyəm.

BİR DƏ GÖRƏCƏKLƏR

Bu ömür qismətin payıymış demə,
Bu canım tükənib, gedəcək daha.
Bir də görəcəklər fani dünyadan,
Sən demə səssizcə itmişəm, yoxam.

Hərdən arzulayıb, anacaqlar da,
Gözlər yaşaracaq, bilirəm bunu.
Evimin sahmanı pərən düşəcək,
Bükülü qalacaq qızımın boynu.

Xəzana dönəcək ötən son günüm,
Bir payız gecəsi yola düşəcəm.
Özümə eləcə qənim kəsilib,
O bərli-bəzəkli taxtdan düşəcəm.

Milli Kitabxana
ÖMRÜMƏ YAZDI

Sənin gözlərində od qığılıcımı,
Mənim gözlərimdə vüsalın dəmi.
Həsərin daşını atmışam daha,
Yox olub kədərim, yox olub qəmim.

Dörd yanımla əlvən, sirli-sehrli,
Bu günüm səninlə bahardı, yazdı.
Tanrımdan razıyam, şükür bu günə,
Qismətin payıdı, ömrümə yazdı.

Haqqın dərğahından pay alan mənəm,
Könlümün sevgisi güldü, çiçəkdi.
Sən varsan, yer üzü gözümə gülüm,
Tül rübənd altında, gözəl-göyçəkdi.

Milli Kitabxana
ALLAH, GÖZƏLDİ AXIRIM

Əlin əlimi yandırır,
Od olub közə dönəcəm.
Yenə, yenə alışacam,
Eləcə qəfil sönəcəm.

Sevənlər yalan danışmaz,
Bir qəlbin gerçəyi məndə.
Gül açıb güllər içində,
Güllərin göyçəyi məndə.

Beləcə sənə qovuşub,
Gedəcəm üzü yuxarı.
Əlim tanrıya çatacaq,
Allah! gözəldi axırım.

Milli Kitabxana
KÜSKÜN DÜŞMÜŞƏM

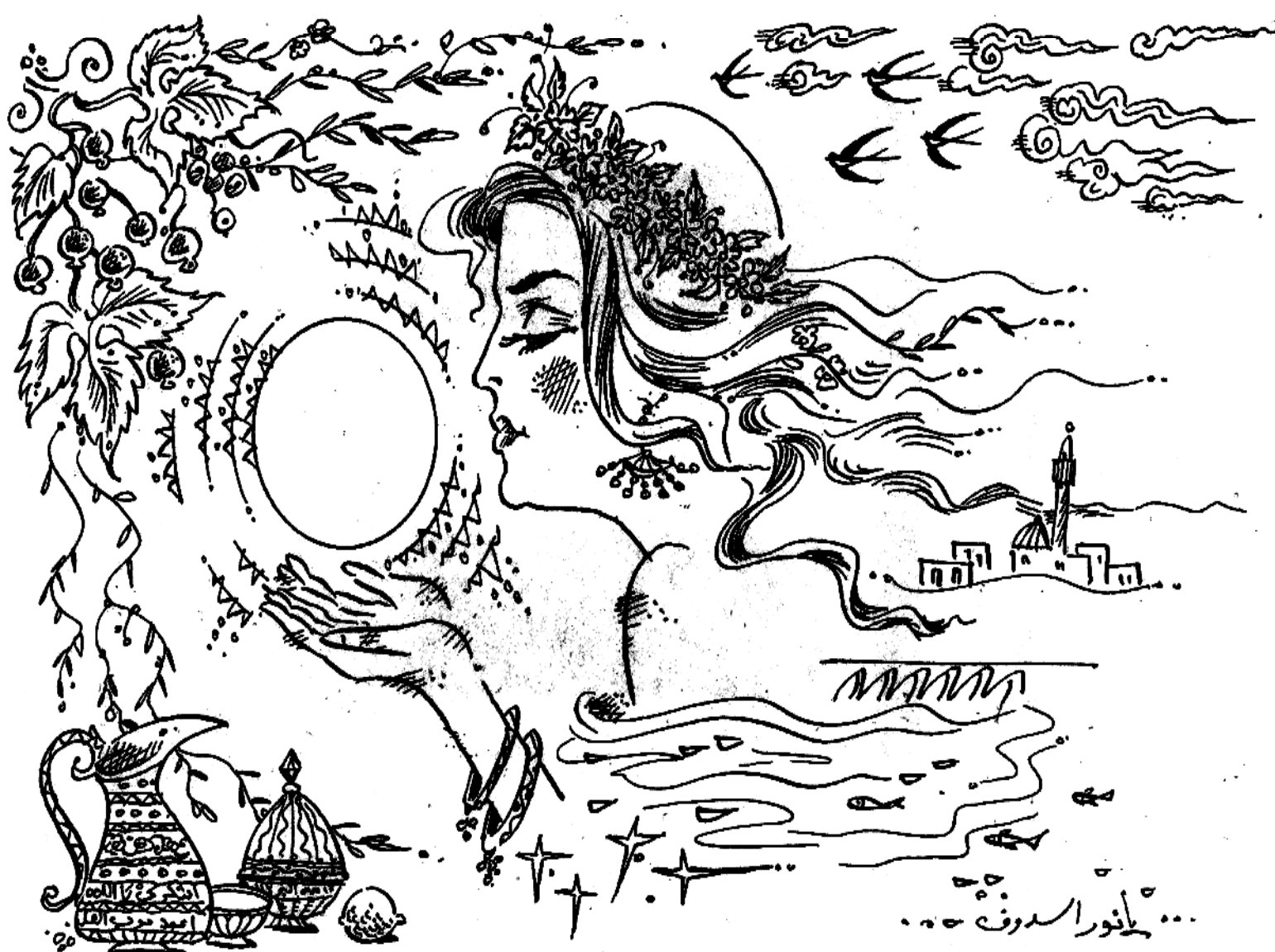
Arzularım ağ yalana dönübdü,
Gözlərimin qarasında həsrətim.
Gümanlarım qəlpələnib sökülür,
Göz görəsi, gözdən itir taqətim.

Bu dünyada daha gözüm yox mənim,
Tanrımnan da vallah əlim üzülür.
Boğazımnan asacağım kəndirin
Gözü məndə, dərd əlindən üzülür.

Baş açmıram, bu nə ömür, bu nə gün,
Ağlamaqdı, ağlamaqdı vərdişim.
Qərarım yox, yaman küskün düşmüşəm,
Yıxdı məni yerin-göyün gərdişi.

Təbiətlə

üz-üzə

BU QIŞ

Bu qış yaman qış oldu,
Qar adlı naxış oldu,
Tanrımdan alqış oldu,
Dolub qarla taxçası.

Yerlər ağappaq pəmbə,
Evdə durmaram mən də,
Nura boyanıb yer də,
Ağaclar nur xonçası.

Ulduz-ulduz qar yağır,
Ruzi, bərəkət yağır,
Uşaqlar donub baxır,
Göylər nağıl boğçası.

Milli Kitabxana
YAZIN GƏLİŞİ

Yazın gəlişidi, dəlib bağrımı,
Ruhumun qanadı pərvazlanacaq.
O güllü-çiçəkli bağlar içində,
Könlümün nəğməsi qanadlanacaq.

Düzlərə vurğunam, lələ biçimli,
Yamyaşıl yamaclar, xəlisi otdan.
Buz bulaq bal kimi, suyu içimli,
Bu cənnət salacaq atlını atdan.

Əlvanlıq içində çaşıb qalmışam,
Bu yazın gəlişi başqa olacaq.
Nəğməmin hər sətri, hər bəndi bu gün,
Güllərin özüylə bir doğulacaq.

Milli Kitabxana
SƏNİ GÖRÜNCƏ

Bu gecə, o günlər yadıma düşdü,
Bu gecə səninlə oldum əzizim.
Yenə söhbətləşdik, dərdləşdik yenə,
Ovutdu istəklər bir-birimizi.

Bu gecə arzular beşiyimizdi,
Xəyallar içində vurur qəlbimiz.
Aya bax, ay aman keşiyimizdi,
Ulduz tək sayrışır diləklərimiz.

Bu gecə sən yoxsan, mən sənirləyəm,
Oğlumla, qızımlla yanaşı, birgə.
Nağıllı dünyamın izinə düşüb,
Rahatlıq tapıram səni görüncə.

Milli Kitabxana
BU YAYIN HAVASI

Bu yayın havası
 boğacaq məni.
Bu yayın havası
 istidən-isti.
Bu yayın havası
 Qarsımış oddu.
Bu yayın havası
 Səbrimi kəsdi.
Yollar buxarlanır,
Halım hal deyil.
 Güllərin üzünə
 bir qəm çəkilib.
Yamyaşıl otların
 rəngi dönübdü.
Ağaclar gözümdə
Yaman kiçilib.
Vallah,
 bir bələdi,
Bu yay,
 yay deyil.
Ocağı közərən
 təndirə bənzər.
Qışın şaxtasına
 həsərət qalmışam.
Ürəyim
 təntiyib,
Qar, çovğun
 gəzər.

Milli Kitabxana
LOĞMANIDIR KÖNLÜMÜN

Nabranda yağışa bax,
Tut ucundan, qalx göyə.
Şıdırğı rəqs oynayır,
Damları döyə-döyə.

Göyün üzü buludlu,
Hava qaralıb yaman.
O günəşdən əsər yox,
Hər yanı alıb duman.

Gəzib düzü, yamacı,
Kökləyirəm könlümü.
Gül-çiçəklər məst edir,
Loğmanıdır könlümün.

GƏLSİN

Meşədə ağac gördüm,
Təravətli, şux, gözəl.
Yarpağı çaya düşüb,
Nazla, qəməylə süzər.

Otların yaraşığı,
Xəlidən geri qalmaz.
Naxışlar neçə rəngdə,
Şehi mirvari, almaz.

Meşə nağıllı dünya,
Açarın tapan gəlsin.
Bu torpağın, bu suyun,
Qəlbini duyan gəlsin.

Milli Kitabxana
SOYUQLUQDAN İÇMƏK OLMAZ

Bir yan Xəzər, bir yan meşə,
Əl eyləsən ulduz düşər,
Gələn gəlsin tez görüşə,
Bu cəlalədən keçmək olmaz.

Hər qarışı gəlir xoşa,
Bənzəri var bir qumaşa.
Ha gəzəsən başdan-başa,
Bir gözəldən seçmək olmaz.

Gündüzünün günü parlaq,
Yamyaşıldı meşə, oylaq,
Addımbaşı bumbuz bulaq,
Soyuqluqdan içmək olmaz.

Milli Kitabxana
VURULMUŞAM BU YURDA

Bu güllərin içində,
Gülə dönəcəm özüm.
Əlvanlıqdan pay alıb,
Boyanacaq hər sözüm.

Gah yasəmən olacam,
Gah da çəmən çiçəyi.
Gah qırmızı, gah sarı,
Min çalarda ləçəyim.

Kəpənəyi rəngbərəng,
Böcəyi xallı-xallı.
Meşənin üzü rübənd,
Nurlu, gəlin misallı.

Meyvəsi bol, suyu bol,
Hər qarışı bərəkət.
Nabran mənim gözümdə,
Məmləkətdi, məmləkət!

Ağacları qol-boyun,
Yallı gedir elə bil.
Vurulmuşam bu yurda,
Onunla mən də dilbir.

NABRAN LÖVHƏLƏRİ

Meşəsi buz bulaqlı,
Dörd bir yanı qonaqlı,
Qızları al yanaqlı,
Nabrana gözüm düşür.

Calalı göz oxşayır,
Göylər üzün yaşmayır,
Yağış elə başlayır,
Yadıma düzüm düşür.

Heyranam bu torpağa,
Gəl-gəl deyir qonağa,
Xəzərimi qucmağa,
Dadıma sözüm düşür.

Milli Kitabxana
YOLÇUYAM, GİRİŞ MƏNİM

Bu diyar başqa aləm,
Bu diyar bir möcüzə.
Gözəllik göz oxşayır,
Allah! gəlməsin gözə.

Təbiətin neməti,
Meşələrin nəğməsi.
Mənə qol-qanad verir,
Quşların cəh-cəh səsi.

Sözüm bitib-tükənib,
Əlvanlığın içində.
Hər ağacın öz hüsnü,
Hərəsi bir biçimdə.

Havası cənnət payı,
Nəfəsim genişlənir.
Qapısı pir qapısı,
Yolçuyam, giriş mənim.

Milli Kitabxana
DEYİŞİRİK SÖZ-SÖZƏ

Nabrana gəlişimlə,
Xəzəri coşdurmuşam.
Ləpələr dəliqanlı,
Mən ona baş vurmuşam.

Alıb məni qoynuna,
Dalğalar aparacaq.
Qayğılardan, fikirdən,
Bir anda qoparacaq.

Bu dəniz, bu da ki mən,
Dayanmışıq üz-üzə.
Ürəyimiz doludu,
Deyişirik söz-sözə.

ULDUZ-ULDUZ GÜL AÇIR

Bu gecənin sirri, sehri mənimdi,
Göy üzünün qonağıyam, qonağı.
Ulduzların nuru düşüb üzümə,
Nə gözəldi gecə boyu yanmağı.

Aman Allah, yuxum ərşə çəkilib,
Baş yastığım bədirlənmiş ay oldu.
Varlığımın nağıl dolu dünyası,
O ilahi nəğmələrə tay oldu.

Sığındığım bu gecənin qoynudu,
Həzin-həzin kövrək könlüm dil açır.
Bu nə sirdi, mən tilsimə düşmüşəm,
Göy üzü də ulduz-ulduz gül açır.

Milli Kitabxana
GEDƏN GETDİ

Yeni ilin gələn günündü bu gün,
Köhnə ilin izi qaldı bu ildə.
Sağollaşıb ayrılığa yol açdım,
Uzaqlaşdı, gözü qaldı bu ildə.

Bax beləcə, illər ili haqlayır,
Elə bil mən, bu günlərin qənimi.
Yeni ilim eh, boynuma sarılıb,
Göz açmamış yox olacaq, əminəm.

Bu illərin əsiri mən, qulu mən,
Ha çalışam, bircə an da dayanmaz.
Hər ötən gün, xatirələr boğçası,
Gedən getdi, yatan baxtım oyanmaz.

Milli Kitabxana
DÖZƏN OLACAM

Bu payız havası qış rəngindədi,
Soyuğu könlümü üşüdür yaman.
Başımı qaldırıb baxa bilmirəm,
Başımın üstünü alıb çən-duman.

Qəlbimin ağrısı, gözümün nəmi,
Payızın qəm adlı donuymuş demə.
O allı, o güllü şirin günlərim,
İlahi! bir anlıq oyunmuş demə.

Gedirəm, yoluma çıxan olmasın,
Yolların yolçusu özüm olacam.
Bu payız gecəsi, qəmlə təkbətək,
Ağrıma, acıma dözən olacam.

O GÜNLƏR YAMANCA YADIMA DÜŞÜR

Ayağım torpağın soyuqluğunda,
Bağdayam, payızın gələn vaxtıdı.
Ulduzlu gecənin sehrinə düşüb,
O keçən günləri gözüm axtardı.

Yenə meynələrin xışiltısıdı,
Yarısı qartıyıb, yarısı tərdi.
Arxada qoyduğum o illər hanı?
Vaxt vardı bu bağda, quş tək ötərdim.

Könlümün dil açan nəğmələridi,
Hər ağac, hər yarpaq, hər ot, hər çiçək.
O badam ağacı, o tut, o ərik,
Elə bil səssizcə nəsə deyəcək.

Bu aylı gecənin soyuq nəfəsi,
Nəğməli könlümü üşüdür, nədi?
O günlər yamanca yadıma düşür,
O günlər bu gecə, eh, mənimplədi.

GECƏLƏR

Gecələr, gecələr, gecələr,
Yer üzü qoynunda dincələr.
Elə bil göylərdən üzülüb,
Ulduzlar dənizdə gecələr.

Gecələr ay axar, ay üzər,
Ətrafa şəfəqdən tel düzər.
Buludlar boylanar uzaqdan,
Gecələr, gecələr, gecələr.

Gecələr şəh düşər torpağa,
Çəmənə, çiçəyə, yarpağa,
Yuyunar düymələr, qönçələr,
Gecələr, gecələr, gecələr.

Milli Kitabxana
BU LEYSAN YAĞIŞI

Bu leysan yağışı üşüdür məni,
Qəminin üstünə qəmdi ələnən.
Yuyub apardığı zərrə sevincim,
Ağrıyla, acımla mənəm dillənən.

Bu leysan yağışı tükənən deyil,
İlahi, tanrımın göz yaşımı bu?
Özümlə dönəcək elə bil, neynim,
Göylər dünyam boyda yaraşığımı.

Milli Kitabxana
QOYMA KÖNLÜM TƏNTİSİN

Yuxum ərşə çəkilib,
Bu gecə, yorub məni.
Ulduzlar başım üstə,
Mən gecənin qənimi.

Hamı yatıb, yuxuda,
Gözüm bərələ qalıb.
Heç özüm də bilmirəm,
Əlac nələrə qalıb.

Ocağımın kösöyü,
Gecənin hənirtisi.
Allahım! kömək ol sən,
Qoyma, könlüm təntisin.

Milli Kitabxana
İTƏN DEYİLƏM

İstiyə düşmüşəm mən,
Halım yaman dəyişib.
Yayın odu canımda,
Bu od canıma düşüb.

Havada bir lal sükut,
Yamanca təntiyirəm.
Göy üzü ulduz-ulduz,
Daha itən deyiləm.

Milli Kitabxana
NƏ GÖZƏL QARDI

Bu qışın şaxtası kəsəcək məni,
Bu qışın, o qışa bənzəri yoxdu.
Quşbaşı qara bax, başımın üstə,
Allah! elə yağdı, gözlərim qorxdu.

Bu qışın qənimi sevən ürəklər,
Nə boran qorxudar, nə qar, nə çovğun.
Əllər birləşəcək şaxtalı gündə,
Gözlər baxışacaq, hey oğrun-oğrun.

Bu qışın elə bil sonu yox kimi,
Ağ pəmbə buluda bənzəri vardı.
Uşaqlar əl çalıb qışqırışacaq,
Ay aman! nə gözəl, nə gözəl qardı.

Milli Kitabxana
SİRRİMİ AÇMAĞA

Bu gecə ulduzlar həmdəmənim,
Hər biri arzumun bir dəni,
Qoy sizi birbəbir mən dərim,
Xoş çələng bəxş edir sabaha.

Baş alıb düzlərin döşünə,
Bənövşə, lələsiz görüş nə?
Bəxtəvər olacam görüşdən,
Mən qanad açacam uçmağa.

Arzular, gümanlar boy-boya,
Sözümü deyəcəm gur suya,
Yolların yorğunu, mən buyam,
İzin ver, sirrimi açmağa.

BU GECƏ TİLSİMƏ DÜŞMÜŞƏM

Bu gecə tülsimə düşmüşəm neynim,
Bu gecə xoş ayın işığındayam.
Gözlərim önündə ötən günlərim,
Nağıllı dünyamın naxışındayam.

Bu gecə bambaşqa gecədir, baxın,
Eləcə gəzirəm düzü-dünyanı.
Güm-gümüş ulduzlar başımın üstə,
Ən yaxın sirdaşım, dostum, həyanım.

Bu gecə onlara mən tay olacam,
Ürəyim yanacaq ulduz sayağı.
Uzaqdan-uzağa əl də verəcəm,
Yerdən üzüləcək Allah, ayağım.

BU YAZ

Bu yazın ətridi hopub könlümə,
Yamyaşıl çəmənə dönmək istərəm.
Doğulan nəğməmin başına dönüb,
Eləcə yolunda ölmək istərəm.

Ağaclar boy-boya, çiçəkləyibdi,
Baharın nəfəsi ənbər qoxulu.
Bu nə möcüzədi, bu necə sirdi!
Düzlərin laləsi məni qorxudur.

Bu yazın bambaşqa havası varmış,
Gül-çiçək içində çaşıb qalmışam.
Ömrümün gethaget çağıdı, vallah,
Güllərə bələnib yolda qalmışam.

Milli Kitabxana
GECƏLƏRİN NAĞIL DOLU DÜNYASI

Bu gecənin mehi dəyir üzümə,
Ayın nuru işıq salır gözümə.
Mat qalmışam vallah, özüm-özümə,
Bu da belə bir möcüzə, bir sehr.

Ulduzların parıltısı nə aləm!
Ürəyimin yangısı da bir aləm.
Göy üzündə möhürlənmiş bir halə,
Yox olacam, itəcəyəm, bu səhər.

Gecələrin nağıl dolu dünyası,
Şirin-şirin qəlbə yatan laylası.
Göylər mənim öz arzusun qalası,
Dolanıram yer üzündə birtəhər.

Torpağımız alınsa

Milli Kitabxana
TORPAĞIMIZ ALINSA

Torpağımız alınsa,
Dastanlar yazacağam.
Nəğməmi çələng hörüb,
Gülüstan quracağam.

Torpağımız alınsa,
Qəm donunu atacam.
Çıxıb cıdır düzünə,
Xoşbəxtliyə çatacam.

Torpağımız alınsa,
Göylərə üz tutacam.
O gümüş ulduzları,
Düz dünyaya qatacam.

Torpağımız alınsa,
Gül-çiçəklər açacaq.
Körpələr bələkdəcə,
Şipşirin dil açacaq.

Torpağımız alınsa,
Hamı cavanlaşacaq.
Gəlinlər al geyinib,
Qızlar qoşalaşacaq.

Torpağımız alınsa,
Ömrü yarı böləcəm.
Özümü qurban verib,
Elə o gün öləcəm.

BİZ HAZIRIQ SAVAŞA

Damarımda
qan donur.
Halım-hal deyil
Allah!
Bu dəhşətlər
mənimdi.
Dözə bilmirəm
neynim.
Gəl,
canımı al,
Allah!
İl-ildən
təzələnir,
Dərdimiz
qalaq-qalaq.
Qanlı gecəm
faciəm.
O qışın
şaxtasında
Dağ dərdimiz
çəkilməz.
Gəlin,
Vətən torpağın
Hər qarışın
qoruyaq!
Qeyrətdən

Milli Kitabxana

don geyinib,
Meydanı
alaq ələ.
İntiqam
silah olsun.
Döyüşək qanımızla,
Döyüşək canımızla.
Qoy dastana
çevrilsin.
Bu günlər
zaman-zaman.
Şuşanın
ağrısını,
Xocalı
qisasını
saxlamayaq
sabaha.
Susmağımız
bəs edər!
Bizi
əfv etməz zaman.
Haydı...
qalxaq ayağa!
Biz hazırıq
savaşa!
Biz hazırıq
savaşa!

Bu zaman

boğacaq,

Əzəcək bizi.

Bu zaman

əjdaha,

bir od püskürür.

Qonşunu

qonşuya

düşmən eyləyir.

Qardaşı

qardaşdan

qoyur,

küsdürür.

Dirisi

ölüdü.

Dinməyə

dil yox.

Bu zaman

əlində

oyun-oyuncaq.

Qoyduğu qanunun

hökmünə bir bax!

Başını qaldıran

qanın qusacaq.

Bu zaman
 ömrümə
 qənim kəsilib.
Qanın qoxusudu
 qorxudan məni.
Sözlər susdurulub,
 Əllər kəsilib.
İlahi!
 vururlar
 Arxadan məni.

Xarı bülbül, elim, obam viranə,
Üzüm də yox, şəninə söz söyləyim.
Görən harda baş qaldırdın divanə,
Qərib canım köməksizdi, neyləyim.

Xarı bülbül, dərd əhliyəm, sözüm çox,
Qəm üstünə qəm ələnir eləcə.
Odlanmışam, alovum çox, közüm çox,
Səni deyib, hey... ağlaram gizlicə.

Xarı bülbül, al donunu geymisən?
Dərən olsa, tilsiminə düşəcək.
Yağı düşmən bilən deyil qədrini,
Aman Allah! ürəyə xal düşəcək.

Milli Kitabxana
MƏNİ QORXUDAN

Əlimdə
 bir ovuc torpaq,
Ürəyimdə
 gümanlarım
 qalaq-qalaq.
Yer üzünün
 övladıyam.
Qalxanım,
 silahım,
 əyilməzliyim.
Düşmənin
 əlində
 sınan deyiləm.
İçimdə qürurum,
Öz ölməzliyim.
 Əlimdə
 bir ovuc torpaq.
Vətən torpağı!
 Odu
 bağrımı yandırır.
 Qəlbimi
 qovurur
 hayı-harayı.
Bircə-bircə,
 dən-dən
 məni qandırır.
Oyadır,

Milli Kitabxana

ayıldır
qəflət yuxudan.
Anam Vətən,
Canım Vətən!
O gördüyüm
yuxulardı
elə,
məni qorxudan.

Yamanlar
 əlində,
Qalıbdı yaxan.
Gözüm kölgəlidİ
 Sənin yanında.
Vətən,
 varlığımсан.
Canımсан
 Vətən!
Adın yazılacaq
 axan qanımda!
Sənə məhəbbətim
 haysız-haraysız.
Sevgin
 ürəyimin
 döyüntüsüdü.
Vətən!
 sayma məni,
 fağır, yararsız.
Nəgməmnən burulan
 Qəm tüstüsüdü.
Vətənin adıyla
 Kimlər hallanır.
Vətən oğul doğub
 Dağdan cüssəli

Yolu

gedər-gəlməz.

Ora

yollanır.

Nakəslər ucalır,

Vətən qüssəli.

Vətənin adını

bayraq tutanlar,

Onun ağrısından

Vallah,

xəbərsiz.

Torpaq

yad əllərdə,

Torpaq əsirdi,

Yoxsa oğullarım

hələ xəbərsiz?

Yamanlar

əlində,

Qalıbdı yaxan.

Gözüm kölgəlidir

Sənin yanında.

Vətən,

varlığımısan.

Canımsan

Vətən!

Adın yazılacaq

axan qanımda!

LAÇINDA QALDI, LAÇINDA

(İradə qızıma ithaf edirəm)

Şıltaqlığım, uşaqlığım,
Al yanağım, gur şuxluğum,
Dağ başında, dağ şahlığım,
Laçında qaldı, Laçında.

Toy-büsatlı şənliklərim,
Körpəliyim, şəkillərim,
Torpaq üstə çəkdiklərim,
Laçında qaldı, Laçında.

Anamın evi-eşiyi,
Nənəm çəkərdi keşiyin.
Evə yaraşlıq beşiyim,
Laçında qaldı, Laçında.

Bağ-bağatlı, al qumaşlı,
Meşələri zümrüd qaşlı,
Xoş günlərin yazıq qaçqın,
Laçında qaldı, Laçında.

- Ehey...

qərib məzarların
soyuq daşları!

Ağrılarım
sizdən uzaq,
Fəryadımın
qolu bağlı.

Həsrətimin
sonu yoxdu.

Quruyubdu
göz yaşları!

- Ehey...

Yetimləşən
ölüm hey...

Pərən-pərən
pərən düşmüş
elim hey...

Acı-acı
ağrılarım,
Ürəyimdə çabalar.
Torpağımın
sinəsi dağ!
Cadar-cadar,
qocalar.

Arzularım
əlin üzüb,
Gümanlarım

asılı.
Göydən yerə
dərd ələnir,
Yer tanrıdan
asılı.
- Ehey...
qərib
məzarların
soyuq daşları!
Ağrılarım
sizdən uzaq,
Fəryadımın
qolu bağlı.
Həsəratimin
sonu yoxdu.
Quruyubdu
göz yaşları!

Milli Kitabxana
BAĞIŞLA DEYƏCƏM, BAĞIŞLA

Diz çöküb
 Üzümü sürəcəm
 torpağın
 cadar-cadar
 dodaqlarına.

Bağışla
deyəcəm,
 bağışla!

Düşəcəm
körpə tək
Vətən torpağının
 ayaqlarına.

- Canım mənim,
 gözüm mənim.

Günahkaram
 yanında!

Yaraların
 köz bağlayıb.

Şəhidlərin
 ruhu gəzir
 qoynunda.

Anam torpaq,
 aman torpaq.

Dikəlməyə
 üzüm yox.

Nə deyim, nə?
Dilim qısa.

Söz deməyə
Sözüm yox.
Dizin-dizin
sürünəcəm.
Qul olacam
qarşında.
Ağrım-acım
dolanacaq,
İllər boyu,
Mənim
qan yaddaşımda.
Üzümü sürəcəm
torpağın
Cadar-cadar
dodaqlarına.
Körpə tək
düşəcəm,
Vətən torpağının
ayaqlarına.

Milli Kitabxana
YOXA ÇIXIBDI

Bezmişəm dünyanın qalmaqalından,
Doğmalıq, şirinlik yaddan çıxıbdı.
Ağbirçək analar, nurlu analar,
Yerləri tərk edib, yoxa çıxıbdı.

Daha beşik üstə lay-lay deyən yox,
Balalar bal dadan nənneyə həsrət.
Nağıllı gecələr tilsimə düşüb,
Evlərdən yığışıb o söz, o söhbət.

Əcaib bir dildə dil açır körpəm,
Neynim, bu dünyadan əlim üzülüb.
Zamanın əlində çaşan da mənəm,
Kəsəri qalmayıb deyən sözümün.

Leylinin sevgisi Məcnun soraqlı,
Allah! cavanların "ay lav yu" deyir.
Heç kimin kimsədən xəbəri yoxdu,
Bu da ingiliscə bir oyun deyir.

Bezmişəm dünyanın qalmaqalından,
Doğmalıq, şirinlik yaddan çıxıbdı.
Ağbirçək analar, nurlu analar,
Yerləri tərk edib, yoxa çıxıbdı.

Milli Kitabxana
OĞUL DOĞULDU

(Ramil Səfərova ithaf olunur)

Haqqın dərgahında cavab verən sən,
Haqqın dərgahında sınmadın oğul.
Xalqına görk etdin ləyaqətini,
Düşməinə nifrəti danmadın oğul.

İllərdi hələ də qaysaqlanmayıb,
Ağrılı yaramız, acı yaramız.
Dərdimin məlhəmi qeyrətin oldu,
Səninlə öyünür oğullarımız.

O əsir torpaqlar incik, narazı,
Amalın bir örnək olacaq bizə.
İlahi, ən uca arzum, murazım,
Nə qədər gərəkdi hər birimizə.

Tökülmüş qanların qanını aldın,
Tanrının yanında üzün ağ oldu.
Minlərlə ananın gözlərində sən,
Qəhrəman adınla oğul, doğuldun.

Xocalı, Cəbrayıl, Laçın, Zəngilan,
Şah Şuşam, Qubadlı yaman səsləyir.
O yetim torpağım, qərib torpağım,
Yurduma bələnən duman səsləyir.

Milli Kitabxana

İgid Beyrəyə dön, Koroğluya dön,
Qır atın üstündə əzminlə çap, gəl.
Qeyrət zirvəsini fəth edən oğul,
Əlində bayrağın vətənə çat, gəl.

Milli Kitabxana
NAĞILLARDAN QORXULU

Dünya yaman, bel bağlayan deyiləm,
Bu dünyanın nadanlığı, xofu çox.
Yollara bax, hamar üzü bilinməz,
Baş açmıram bu dünyadan, qorxum çox.

İnsanların yaxşısına qurbanam,
Namərdinin üzü dönük çıxacaq.
Məhəbbətlə bir xaniman qurular,
Üzdən iraq şər, dağları yıxacaq.

Dünya mənim od yağdırdı başıma,
Arzularım, gümanlarım yox oldu.
Aman Allah! nələr çıxdı qarşıma,
Ömür var ki, nağıllardan qorxulu.

Sığınıb abrıma,
Yer üzünə
baxa bilmirəm.

Yer qaçır
ayağım altdan.
Qəlbi qubur
olanların
gözlərinə
baxa bilmirəm.

Dərdin,
sərin,
əlindən
Ürəyim ağrılı.
Baxıram
sağıma,
soluma.

Allah!
Donuq ürəklərdi
dəlir bağrımı.

Qalmışam
tək-tənha,
Yol ayrıcında.
Bilmirəm
hayana,
baş alıb
gedim.
O əsir

torpaqlar
düşmən əlində.
İlahi...
hayana, hayana
gedim.
Namərdlər
 əlində
qalıbdı yaxam.
Biganə
adını
qazanan da biz.
Bu da,
bir dərd olub.
Yaman qorxuram.
Hardadı
yurd dərdli,
Sevən qəlbimiz.
O xarı bülbüldü
həsrəti bəlli.
Laləli
düzlərin
Sinəsi qandı.
Cıdır düzü
qərib.
İsa bulağı,
Torpağa
üz tutub.
Qovrulub, yandı.
Daha unudulub

Milli Kitabxana

Şuşam,

Qubadlım.

Zəngilan,

Cəbrayıl

Lal sükutdadı.

Hardadı

igidim, mərdim,

Ağ atlım.

Arzular

yol gedir,

Kəhər atdadı.

"Qaçqınlar" adını

alıb Qarabağ

"Qaçqınlar"

elə bil

yeni seçimdə.

Qara baxt

olubdu.

Allah!

Qarabağ.

Bir ümid çırağı

sönür içimdə.

Milli Kitabxana
İNSANLARDAN KÜSÜRƏM

İnsanlardan
 inciyirəm,
 küsürəm.
Bu insanlar
 soyuqqanlı,
 daş kimi.
Heç bilmirsən
 Vuran kimdi,
 yıxan kim.
Havalıdı
 dəliqanlı
 baş kimi.
Badalağı
 evlər yıxar
 nakəsin.
Aman Allah!
 zaman özü
 duruxub.
Üst-başında
 olmasa da
 kəm-kəsir,
İçindəki,
 o şeytandı
 qorxduğum.

İnsanlardan
 inciyirəm,
 küsürəm.
Halallığın
 dadı, tamı
 yox kimi.
Qul bazarı
 oğulların
 düyünü.
Ac-yalavac,
 vurnuxurlar
 tox kimi.
Bir tikəsin
 ac bəndəyə
 qıyan yox.
Gözlər iti,
Sinədə
 qəlb korşalıb.
Vurhavurun
 çəmin
 tapan deyil ki,
Gedəcəklər
 bu oğullar,
 baş alıb.

Milli Kitabxana
DÜNYANIN ÜZÜ BİLİNMƏZ

Haqsızlıq ömrümə qənim kəsilib,
Haqsızlıq içində batıb qalmışam.
Nə varım, nə yoxum, təkcə canım var,
Onu da hələlik satın almışam.

Yaman ögeyləşib bu yerlər mənə,
Baxıram, dünyanın üzü bilinməz.
Dərdim çəkiləsi dərd deyil vallah,
Namərdi bilinməz, mərdi bilinməz.

Torpağın köksünə haram qatılıb,
Bağların barını qurd-quş yeyəcək.
Çoxunun dilindən qıfıl asılıb,
Nadanlar sözünü yaman deyəcək.

Mənim də sözümün kəsəri yoxdu,
Ürəyim ağrılı, halım qovğada.
Dünyanı tərs görüb, özüm də qorxdum,
Allah! məni qoru belə davadan.

Milli Kitabxana
VƏTƏN, SƏNƏ QURBANAM

Sinən laylalı beşik,
Vətən, sənə qurbanam.
Yaran közə dönübdü,
Dar macaldı dur, anam.

Dərdin birmi, ikimi,
Ağrın qubar eyləyib.
Vətən, sözüm sənədi,
Səni kim lal eyləyib.

Könlüm dil deyib ağlar,
Bağ-bağcan qara düşüb.
Yetimləşən arzular,
Gör necə tora düşüb.

Vətən, sənə qurbanam,
Qoy dolanım başına.
Vallah yaman düşmüşük,
Tanrının qarğışına.

İNSANLAR DOĞULSUN

Bu dünya başımda tərs dəyirmandı,
Bu dünya olanı yelə sovurur.
Arzular, diləklər oda düşübdü,
İlahi! sac üstə dərdim qovrulur.

Uduzan, udan da gedəcək bir gün,
Bu dünya bir məktəb, biz də şəyirdi.
Əzəldən deyibdi aqıl babalar,
Bir üzü xeyirdi, bir üzü şərdi.

Bu fani dünyanın mən də qonağı,
Gəlimli-gedimli zaman içində.
Ürəklər durulsun dumduru, təmiz,
İnsanlar doğulsun, insan içində.

KƏSƏM, DOĞRAYAM

Dünyanın üzünü görə bilmərəm,
Gözümün önünə pərdə çəkilib.
Yer üzü nə yaman çaşdırıb məni,
Xoş arzum, diləyim dara çəkilib.

Qərarım tükənib, qovhaqova bax,
Yol boyu düzülüb mizan-tərəzi.
Vətənim əllərdə oyun-oyuncaq,
Görəsən bunların nədir qərəzi.

Yerin də, göyün də sakini mənəm,
Torpağın hər dəninin gərək qoruyam.
Bu sirli dünyanın nadanlığını,
Özüm bircə-bircə kəsəm, doğrayam.

Milli Kitabxana
SÖZÜMLƏ BİR

Əlim, ünüm yetən deyil,
O dünyadan xəbərsizəm.
Bu dünyadan bezən canım,
Yorulmuşam, hünərsizəm.

Mat qalmışam, bu nə dövran?
Nadanların sözü keçər.
Ürəyimin ağrısıdı,
Bircə anda dəlib keçər.

Öz-özümlə bacarmıram,
Davam elə özümlədi.
Silahlanıb səngərdəyəm,
Vuruşuram sözümlə bir.

Milli Kitabxana
ŞƏHİDLİYƏ QOVUŞAQ

Nə deyim sənə Vətən,
Vallah, dilim qısadı.
Çoxu elə bilir ki,
Səni sevmək asandı.

Qarşında günahkaram,
Əlimdən nə gəlir ki.
Ölüm desən hazıram,
Sənsiz ölüm nədir ki.

Canım, gözümsən Vətən!
Nəyə desən hazıram.
Rəhmin gəlməsin mənə,
Haqq yolumdan azdırma.

Təki sən vüqarlı ol,
Fərəhlənim, sevinim,
Bir ovuc torpağın bil,
Dirəyidi evimin.

Yaman günündü Vətən,
Yamanlığın ömrü az.
Vallah, bilirəm bunu,
Yaman gün darda qalmaz

Milli Kitabxana

Oğulların boydadı,
Bircə haya bənddilər.
Gümanlar o taydadı,
Elin gözlər dərdlilər.

Axır söz səninkidi,
Biz hazırıq vuruşa.
İzin ver qanımızla,
Şəhidliyə qovuşaq.

TOY OLA XOCAHANDA

Toy ola el-obada,
Yığışaq Xocahana.
Qara zurnanın səsi,
Yayıla bu cahana.

Toy ola haylı-küylü,
Al geyinə qız-gəlin.
Hay sala masabəyi,
Haydı, yığılın gəlin.

«Heyvagülü» çalına,
Analar qol qaldıra.
Gələ bəyin nənəsi,
Hey sındıra-sındıra.

Toy ola bir yaz günü,
Güllər gülə qarışa.
Qurşaq tutub oğullar,
Deyə-gülə yarışa.

Qaynar gözlü balalar,
Düzülə düzüm-düzüm.
O günlər yada düşür,
Allah! kövrəlir sözüm.

Milli Kitabxana

Bəyim bəylər bəyidi,
Mağara gəlin gələ.
Aşıq sazın dindirə,
Tərifı yeyin gələ.

Toy ola Xocahanda,
Arzular gerçəkləşə.
O torpağa sığınıb,
El-obayla görüşək.

Milli Kitabxana
YOLLAR YARIDA

Bir kövrək ürəyin yiyəsi mənəm,
Ürəyim dünyamın odu-ocağı.
Nə varsa, dövlətdə gözüm var mənim,
Xoş məqam, imanım, öz umacağım.

Pənahım tanrımdı, gözə görünməz,
Onun alqışındı məni qoruyan.
Ruzisi sevgidi, içimdə mənim,
Şeytan əməlindən gərək qorunam.

Yaralı qəlblərin dönəm başına,
Narahat gözlərin laylası olam.
O doğma ellərdə qərib torpağın,
Yolunda qarıyan anası olam.

Beləcə durulam bu ağrılarla,
Könlümün nəğməsin döndərəm oda.
Bir Vətən sevgisi doğulsun, Allah!
Hələ çox işlər var, yollar yarıda.

KÖMƏK OL

Zamanın quluna dönmüşəm, Allah!
Zamanın əlində oyun-oyuncaq.
Yolların yorgunu bircə canım var,
Məni bu bələdan kim qoruyacaq.

İnancım torpağın üst qatındaydı,
Fələyin oduna düşüb dağıldı.
Arzular könlümün quş qanadıydı,
Gördüm ki, uçulub, dağım-dağımdı.

Zamanın əlində kor yolçu kimi
Gedirəm, niyyətim, sözüm yarıda.
Xalqımın adından sözüm var sənə,
Bu yolda kömək ol, bizi yaradan.

Milli Kitabxana
XOCALI GEDƏN GÜNDƏN

Saçlarıma dən düşüb,
Bilirsən nədən düşüb.
Ərlər taxtından düşüb,
Xocalı gedən gündən.

Oğullar yaman sınıb,
Haqqı göydən asılı,
Körpələrim qısılib,
Xocalı gedən gündən.

Yurd-yuvalar dağıldı,
Bağrım dağım-dağımdı.
Min yol ölən sağımdı,
Xocalı gedən gündən.

Bu yol ağır yol oldu,
Oğullarım vuruldu,
Gəlinlərim dul oldu,
Xocalı gedən gündən.

Bu nə bəla, qarğışdı,
Qocalar uşaqlaşdı.
Aman-Allah, ağlaşdı,
Xocalı gedən gündən.

Milli Kitabxana

Hayana üz tutmuşam,
Talan olmuş yurdmuşam,
Tanrımı unutmuşam,
Xocalı gedən gündən.

Analarım, vay deyin,
Göydən ensin ay, deyin,
Yandı bağrım oy, deyin,
Xocalı gedən gündən.

Lay-lay elim, a lay-lay,
Sındı belim, a lay-lay,
Sinəmdə dərdim lay-lay,
Xocalı gedən gündən.

Yiyəm yox arxalanam,
Toxtax ol, toxtax, anam!
Mənəm odlanan, yanan,
Xocalı gedən gündən.

Dağlar arana düşüb,
Günüm torana düşüb,
Ağrı yarama düşüb,
Xocalı gedən gündən.

Mən də elin qızıyam,
Bir zərrəsi azıyam,
Dünyadan narazıyam,
Xocalı gedən gündən.

Milli Kitabxana
FƏRİZƏ, İLHAM SEVGİSİ

Quranın ayəsi bilin,
İlk eşqin mayası bilin,
Sevənlər dünyası bilin,
Fərizə, İlham sevgisin.

Körpələrə söz öyrədin,
Hər sözünü düz öyrədin,
Lay-lay deyin, yüz öyrədin,
Fərizə, İlham sevgisin.

Qızlarımın qibləgahı,
Oğulların məbədgahı,
Sevənlərin qərargahı,
Fərizə, İlham sevgisi.

Yadda qalar, nağıllaşar,
Düzlər keçib, dağlar aşar,
İl ötdükcə ahıllaşar,
Fərizə, İlham sevgisi.

Dillənsənə qəbir daşı,
Səni görcək, səbrim daşır,
Allah, torpağa qarışır,
Fərizə, İlham sevgisi.

Milli Kitabxana

Bu ocaq, bu pir, and için!
And yerimizdi, and için!
Yer-göy ağlar için-için,
Fərizə, İlham sevgisin.

Onlar tanrıma yaxındı,
Bu eşq bir odlı axındı,
Mənə tanrıdan yaxındı,
Fərizə, İlham sevgisi.

Milli Kitabxana
KÖKLƏ AŞIQ, KÖKLƏ SAZI

Əziz günlər yaxınlaşır,
Köklə aşiq, köklə sazı.
Sevinc, fərəh aşib-daşır,
Köklə aşiq, köklə sazı.

Qurbani dillər əzbəri,
Hanı Abbas, hanı Pəri.
Xatırlayaq Ələsgəri,
Köklə aşiq, köklə sazı.

Təzanəni telə gətir,
Kərəmini dilə gətir,
Koroğlunu zilə gətir,
Köklə aşiq, köklə sazı.

Bu yeni rüzgar eşqinə,
Ellər, obalar eşqinə,
Aqil babalar eşqinə,
Köklə aşiq, köklə sazı.

SON QOYULAR HƏYƏCANIMA

Neynim, bu dünyada görəcəyim çox,
Ünvanı bilinməz, mən qəm daşıyam.
Nəğmələr əlimdən bezardı, bezar,
Hamının dərđini gərək daşıyam.

Yarağım səngərim içimdə mənim,
Gecələr sözümlə durub təkbətək.
Doğulan hər kəlməm yol yoldaşımdı,
Haqqın dərgahında razıyam ölmək.

Mən qəmin əsiri deyiləm, bilin,
Elimin fəryadı hopub canıma.
Bu qanlar-qadalar tükənsə, bitsə,
Vallah, son qoyular həyəcanıma.

DƏDƏMİZ QORQUD

(Musiqisi: Azər Dadaşov)

Sən bizim qəlbimiz, şirin sözümüz,
Vuran ürəyimiz, görən gözümüz,
Səninlə ötəcək gülşən ömrümüz,
Necə bəxtəvərik, bəxtəvərik biz.

Nəqarət

Göydə ulduzlar da bizə qarışır,
Nuru gümüş-gümüş yanır, alışıır.

Vətən anamızdı, burda doğulduq,
Sevinər bizimlə bu torpaq, bu yurd,
Müqəddəs and yeri, Dədəmiz Qorqud,
Necə bəxtəvərik, bəxtəvərik biz.

Nəqarət

Göydə ulduzlar da bizə qarışır,
Nuru gümüş-gümüş yanır, alışıır.

Milli Kitabxana
QƏRİB YOLÇUYAM

Dünyadan narahat, zamandan küskün,
Ayağım altından yer də qaçacaq.
Qeylü-qal içində, ürəyim üzgün,
Əllərim tanrıma əlin açacaq.

Diləyim, niyyətim, bircə arzum var,
Torpağım qurtulsun düşmən əlindən.
Şuşanın dağları haylasın bizi,
Körpələr nur saçsın gülüşləriylə.

Beləcə ürəyim qövr edir Allah!
Elindən gen gəzən bir qoruqçuyam.
Vətənin bağrını yaralı görüb,
Nə əzmim, hünərim, qərib yolçuyam.

Milli Kitabxana
KİM QORUYACAQ

İlahi! bu dünya oyun bazarı,
Halıma yananım durub yox kimi.
İnsanlar korşalıb, nədir azarı,
Nadanlıq qəlbimə batır ox kimi.

Yamanlar əlində qalıbdı yaxam,
Sözümün kəsəri bitən deyil ki.
Əlinə bir fürsət düşən namərdin,
Dilindən yalanlar itən deyil ki.

Bu zaman, bu da mən, başı qovğalı,
Haqqın dərgahında azanlara bax.
Yerini gen görüb, özünü danan,
Tanrımın əmrini pozanlara bax.

İlahi, səbrimə möhlət ver bir az,
Bu dünya nakəsə oyun-oyuncaq.
Oğullar sözünə xələf çıxarsa,
Vətəni, torpağı kim qoruyacaq.

HAQQA SƏS VERƏK

Gəlin ədalətə, haqqa səs verək,
Elimə, obama saf nəfəs verək,
Yer üzün cənnətə, gülə çevirək,
Arzular, gümanlar dursun baş-başa.

Torpağın ətrindən gəlin məst olaq,
Sevgiylə dolanaq, xoş, sərməst olaq,
Orduya çevrilib, biz dəst-dəst olaq,
Bir səslə dillənək, vətənim yaşa.

Elin igid oğlu seçilsin gərək,
Haqqın dərgahından keçilsin gərək,
Vüqarı dağlardan biçilsin gərək,
Dost olsun bu yolda qardaş-qardaşa.

Qurudaq gözlərin həsrət yaşını,
Devirək düşməni, yıxaq qoşunu,
Uçuraq göylərə şahlıq quşunu,
Daha toxunmasın yerdə daş-daşa.

ÜRƏYİMDƏN GƏLİB KEÇƏR

Qarabağın şikəstəsi,
Xan çobanın tütək səsi.
Bulaqların zümzüməsi,
Ürəyimdən gəlib keçər.

Meşələrin tər nəfəsi,
Bənövşənin titrəməsi,
Təbiətin yaz həvəsi,
Ürəyimdən gəlib keçər.

Yerlər, göylər canım, gözüm,
Hələ sizə çoxdur sözüm.
O durnalar düzüm-düzüm
Ürəyimdən gəlib keçər.

NƏ OLAYDI...

Deyirəm ki, nə olaydı,
Prometeyin cəsarəti,
Ürəyimdə oyanaydı.

İsindirib torpağımı,
Nur səpəydim vətənimə.
Qızıl telli sünbülümün,
Can verəydim hər dəninə.

Ucaldaydım əməlimlə,
Qanım rəngli bayrağımı.
Yaradaydım qələmimlə,
Nəğmələşən karvanımı.

Səyyah olub mən gəzəydim,
Vətənimi diyar-diyar.
Yer üzünü mən görəydim,
Ömrüm boyu xoş, bəxtiyar.

Nə olaydı sevinclərin,
Açarını tapaydım mən.
Sonsuzların, dərdlilərin,
Paylarını böləydim mən.

Milli Kitabxana

Nə olaydı var qüvvəmlə,
Dağıdaydım sərhədləri.
İstiqlanlı ürəyimlə,
Mən çəkəydim körpüləri.

Ayrı düşmüş qəriblərə,
Vətəninə verəydim kaş.
Həsrət qəlbli qəriblərə,
Nağıllardan
Uçan xalça verəydim kaş.

Arzularım tükənməzdir,
Bir ürəkdir ürəyimdə.
Məşəl tək o sönməzdir,
Yanar sonsuz diləyimdə.

DÖRDLÜKLƏR, İKİLİKLƏR VƏ BAYATILAR

Milli Kitabxana
DÖRDLÜKLƏR

Özüm də bilmirəm, hara yox olum,
Bu dünya nə yaman çıxıb qəsdimə.
Bir kövrək ürəyin yiyəsi mənəm,
Qalmışam məəttəl, axı qəsdı nə?

Bu bahar, nələri yadıma salır,
Ömrümün ən çılğın, ötən anların.
Xəyalım göylərdə pərvazlanardı,
Daha qırılıbdı quş qanadlarım.

Tənhalıq ömrümün yol-yoldaşındı,
Nələri götür-qoy edirəm elə.
Yox olub dünyanın nadanlığından,
Tək-tənha gedirəm, elədən-belə.

Zərrə sevincimə daş atılıbdı,
İtmisən, yoxluğun ümman kədərim.
Sənsizlik nə yaman qorxudur məni,
Bu da tale payım, bu da qədərim.

Ömrü kəsəsinə getmişəm demə,
Nə yaman aldanıb, çaşmışam, Allah!
Elə bil yuxuymuş, gəldi də getdi,
Nağıllı dünyamda başmışam, Allah!

Milli Kitabxana

Gözlərim yoldadı, boynum bükülü,
Həsrətin əlindən qaça bilmirəm.
Ürəyim dözəmmir, yaman sökülür,
Sirrini özüm də açə bilmirəm.

Gözünün odudu düşüb canıma,
Alovu özümü yandırıb-yaxır.
Bu nə möcüzədi, bu necə sirdi,
Sevginin nurudu qəlbimə axır.

Dünyanın əlindən qaçaq düşəcəm,
Azacam yolların dolaylarında.
Elə sağollaşıb, əl yellədəcəm,
Qaçacam zamanın yalanlarından.

İlləri ötürüb vermişəm bada,
Yolların yorğunu olan da mənəm.
Allah! xoş günlərim qoparaq düşüb,
Dərdimin üzündə qalan da mənəm.

Ötən günlərimin izinə düşüb,
Saçımın qarası dən-dən olacaq.
O anlar ömrümə şirin xatirə,
Bilirəm bu günüm, dünən olacaq.

Sənin gözlərinədə gördüm özümü,
Sənin gözlərinədə batıb qalmışam.
Bilmirəm günahım, qəbahətim nə?
Allahım! sinədən yaralanmışam.

Gözümün yaş damlası,
O günlərin nurudu.
Tanrım məni bu gecə,
Xoş niyyətlə qorudu.

Ürəyim yamanca kövrəlib yenə,
Payız varlığını alıb qoparır.
Yarpaqlar bir-bəbir xəzələ dönür,
Elə bil özüylə məni aparır.

Çən-duman içində batıb qalmışam,
Elə bil göylərdən süzülür qəmim.
Yaşamaq zor gəlir mənə, ay Allah!
Daha bu dünyadan üzülür əlim.

Ömrümün payızı qışa sarıdı,
Ürəyim kövrəlib, bir himə bənddi.
O keçən günlərin həsrətindəyəm,
Nə olar yox edin, bərəni-bəndi.

Bu zaman əlimdən qaçacaq daha,
Bu zaman, əlimdən bezardı-bezar.
Haqqın dərgahına çatan deyil ki,
Haqsızlıq içində yolunu azar.

Elə bu yolların izinə düşüb,
Haqqın dərgahına üz tutacağam.
Tanrımın yolunu tapa bilməsəm,
Vallah baş götürüb, mən qaçacağam.

Bu da bir zamandı, bu da bir dövrən,
Namərdi bilinməz, mərdi bilinməz.
Bir kişi kəlməsi tütüyə kimi,
Yox olub, itibdi, gözə görünməz.

Bilirsən, bu payız qəm içindəyəm,
Bu payız ömrümün xəzan vaxtıdı.
Sənsizlik içində itib-batmışam,
Yoxluğun qismətin qara baxtıdı.

Ayrılıq boyuma biçilib mənim,
Həsrətin odudu alışıb yanan.
Daha gələn deyil, sənli günlərim,
Tək-tənha dünyada mənəm dolanan.

Milli Kitabxana

Bu günə nə deyim, çaşıb qalmışam,
Dolana bilmirəm belə zamanda.
İnsanlar tanınmaz, min cildə girir,
Vallah söz də tapmır buna zaman da.

Bu payız, bu da mən, qəmlə yanaşı,
Nəğməmiz yağışa dönəcək elə.
Yığılıb barxanam, köçüm yol üstə,
Yığışa-yığışa gələcək dilə.

Bu dərd könlümün qarası,
Bu dərd yıxacaq özümü.
Yolum tanrıdan yarısın,
Daha qalmayıb dözümüm.

Bu minvalla ömür getsə,
Dünya gözümənən düşəcək.
İnsanların üzü dönüb,
Ölüm-itim dəyişəcək.

Qara gözlərində ay təbəssümü,
Ulduzlar könlümün yanan incisi.
Yerdə də, göydə də gözəl nə varsa,
Əzizim, onların sən birincisi.

Ürəyimin səsinə
Eşidirsən, əzizim.
Yoxluğun qənimimdi,
Allah! necə sənsizəm.

Ulduzlara çatır əlim, bir baxın,
Dərəcəm hər birin dəstəbədəstə.
Eləcə ovcuma yığıb onları,
Düzəcəm ən zərif güllərin üstə.

Ayrılıq oduna düşən də mənəm,
Ayrılıq həsrətin son zirvəsidir.
Bir anlıq vüsala çatması olsam,
Elə o andaca ölsəm, bəsimdir.

Bu gecə yuxusuz çıxdım sabaha,
Səhərin mehindən könlüm nəmləndi.
Ürəyim dözümmir bu ayrılığa,
Könlüm küskün düşdü, könlüm qəmləndi.

Dünyanın oduna düşən də mənəm,
Fikirlər başımda elədən-belə.
Nə alov gözümdə, nə od gözümdə,
Gedirəm bu yolu mən, bilə-bilə.

İlin üstə il gəlir,
Halım yaman pərişan.
Arzularla mənəm-mən,
Bu yollarda qarışan.

Qalmışam illərin yol ayrıcında,
Nə əlim, nə ünüm yetən deyil ki.
Ağrım-la-acım-la yollar yorğunu,
Neyləyim, beləcə gəlib mənimki.

Köhnə il yol üstədi,
Sabahım təzələnir.
Gah qar yağır, gah yağış,
Mənimlə məzələnir.

Bu il mənə xoş gəlib,
İstəmirəm bitməyin.
Şirin-şəkər günlərim,
Sizinləyəm, getməyin.

Allahımın yoludu bu,
Haqqın yolu məni çəkər.
Yolum sonsuz, gedən mənəm,
Ürəyimdən nələr keçər.

Bu yorğunluq ürəyimin ağrısı,
Hey gəzirəm, dolanıram yolları.
Yerlə-göyün arasında durmuşam,
Boşluğa bax, boşalıbdı qollarım.

Səni sevirəm, səni,
Könlümün xoş nurusan.
Şeytanın qurğusundan,
Tanrım, məni qoru sən.

Fələyin üzü bəri,
Hara baş alıb gedim.
Mənə dəyən olmasın,
Qəsdimi alıb, gedim.

Lal sükut, zikr edirəm,
Dünyam mənim içimdə.
Hara yan alıb gedim,
Mən qalmışam seçimdə.

Dünya nə sənindi, nə də ki, mənim,
Bu dünya fanidi, bilirəm bunu.
Ömrümüz bir karvan, biz də sarvanı,
Gəlimli-gedimli, budu qanunu.

Sənin gözlərində özümü gördüm,
Dünyam bircə anda nura boyandı.
Qəlbimin səsinə ulduzlar çıxdı,
Gecənin qoynundan ay da boylandı.

Ayrıldıq, həsrətin odu mənimlə,
Vüsalın gözüne çən-duman düşüb.
O sənli günlərim nağıla dönüb,
Baxtım yollardan bir güman düşüb.

İllər ömrümün qənimi,
İllər məni aparacaq.
Xoş günlərin gülzarından,
Tufan olub qoparacaq.

Sənə qıyan deyiləm,
Ürəyimi al da get.
Yoluna ay düşəcək,
Səssiz-küysüz yar da get.

Milli Kitabxana

Ağrımın, acımın son həddindəyəm,
Ağrılar canımı alır elə bil.
Bu dünya gözümdə zülmət qaranlıq,
Gecənin sükutu mənimlə dilbir.

Bu payız ömrümün xəzan çələngi,
Gələn günlərimi yola salıram.
Mənim yol-yoldaşım xatirələrim,
Eləcə onları yada salıram.

Tənhalığın səsi boğur içimi,
Tənhalığın səsi qulaqlarımda.
Bağırıram bu dünyaya səs salıb,
Əks-sədası donan dodaqlarımda.

Bilirsən nə yaman qəribsəmişəm,
O çağlar, səninlə üz tutub, gedib.
Min arzu, diləklə dolanardıq biz,
Bəxtəvər günləri göz tutub, gedib.

Gözlərimin odunda, yanacaqsan eləcə,
Qəlbim sevirəm deyib, döyünəcək gizlicə.

Bu zaman əlində, çaşıb qalmışam yenə,
Kələfin ucu itib, yaman düşüb düyünə.

Bu dünyadan narazı gedirəm, yolum uzun,
Qismətimi, baxtımı nə karəyəm mən pozum.

Məni duyan olmasa, o gün ölməyə hazır,
Ürəyimin səsidə, hər gün nəğmələr yazır.

Bu bahar, çiçəyə dönəcəm mən də,
Gül açıb güləcəm, güllər içində.

Allahın xofu yoxdu varlığımda, içimdə,
Sevgim Allah qədərdir, mən haqlıyam seçimdə.

İmanım, inancım aldığım nəfəs,
Məni qorxudammaz bilirəm, heç kəs.

Əlim tanrıya sarı, saflaşıram günbəgün,
İstəyəm bircə anlıq ya rəbb, üzünü görüm.

An, dəqiqə, saat, gün illərə çevriləcək,
Ömrümün sonu çatıb, mənə əlin verəcək.

Milli Kitabxana

Ayağım torpaq üstə, yolum üzü tanrıya,
Haqqın dərgahındayam, mənəm, mənəm yarıyan.

Əsir düşmüş torpaqlar ürəyimin ağrısı,
Elimin dağ çiçəyi, öz yaramın sarğısı.

Həsərət vüsala dönsə, yer üzü gül açacaq,
Xeyir şərə güc gəlib, günəş kimi saçacaq.

Əməlisaleh olan o dünyanın qonağı,
Bu dünyada ilahi, şeytanlardı qorxduğum.

BAYATILAR

Əzizim qərib eldə,
Ağlaram qərib eldə,
Əgər öləsi olsam,
Qoymayın qərib eldə.

Vətənə mən qurbanam,
Hər daşına qurbanam,
Yarası köz bağlayıb,
Ağrısına qurbanam.

Əzizim seldi gələn,
O yandan seldi gələn,
Dağlarda gözüm qalıb,
Yiyəsiz seldi gələn.

Əzizim el havası,
Qəribdi el havası,
Yollarda didərginəm,
Yox olub el havası.

Eh.. yolum o yanadı,
Dərdimlə yan-yanadı,
Özüm yollar yorğunu,
Gümanım hayanadı?

Vətənim ağlar, ağlar,
Hər daşı ağlar, ağlar,
Qərrib canım dil açıb,
Elə hey, ağlar, ağlar.

Kor yolçuyam, yol üstə,
Dil deyərəm yol üstə,
El-obam əsir düşüb,
Qoyun ölüm yol üstə.

Əzizim, yal-yamaca,
Tamarzı yal-yamaca,
Xəstəyəm, əlacım yox,
Əl çatmır, yal-yamaca.

Bayatım şirin-şirin,
Ağrılı, şirin-şirin,
Ağbirçəyim yol üstə,
Dil deyər şirin-şirin.

Əzizim, o tay mənim,
Səsləyər o tay məni,
Bağ-bağçam qubar eylər,
Kimə bilər tay məni.

Dağ başında kəkotu,
Dərdə dərman, kəkotu,
Yolum yaman kəsilib,
Dərəmmirəm kəkotun.

Bənövşəm qərib, qərib,
Boylanır qərib, qərib,
Elim yağıya qalıb,
Gülün kim dərib, dərib?

Sinəmdə dağdı Şuşam,
Ölməyib, sağdı Şuşam,
Xarı bülbül yol azıb,
Viranə bağdı Şuşam.

Şuşada uca dağlar,
Qocadan qoca dağlar,
Nə ola, duman olub,
Səni bir qucam, dağlar.

Şuşanın "Xan" bulağı,
Qərib olub oylağı,
Quzusu mələr qalıb,
Yetimləşib yaylağı.

Şuşam, şah Şuşam mənim,
Gül-çiçək, yovşan mənim,
Ürəyimin məlhəmi,
Qəlbimlə qoşam mənim.

Şuşada gözəl vardı,
Xınada yüz əl vardı,
Elimə kömək gərək,
Haydı, vaxtımız dardı.

Şuşam od içindədi,
Allah! yad içimdədi,
Uluların ruhu da,
Yenə qəm içindədi.

Yazda lalalı dağlar,
Mələr balalı dağlar,
Yaman uzaq düşmüşəm,
Sənnən aralı dağlar.

Əzizim, o dağlara,
Bağçalara, bağlara,
Kəlbəcərin boranı,
Od tutsun yağılara.

O tayda gəlin qaldı,
Ayağı yalın qaldı,
Özün dərəyə atıb,
Tirməli şalı qaldı.

Dağlar, yaralı dağlar,
Könlü qaralı dağlar,
Yaman qərrib olmuşam,
Sənnən aralı dağlar.

Dağlara duman düşüb,
Bu duman yaman düşüb,
Düşmənin gözü kor olsun,
Yadıma anam düşüb.

Əzizinəm o dağlara,
Qar düşüb o dağlara,
Ocaq sönüb, küllənib,
Qor düşüb, o dağlara.

Dağlara qış bələndi,
Göylərdən yaş ələndi,
Dərdim köksümə sığmaz,
Dözmədi, daş dilləndi.

Dağlar durub baş-başa,
Dərdi özüynən qoşa,
Elimə tamah salan,
Səni dönəsən daşa.

Dağlar ucadan-uca,
Yaşı qocadan-qoca,
İstərəm bir quş olub,
Hər daşın qucam-qucam.

Dağlar, əlim uzalı,
Sənsiz üzüm sozalır,
Yetimləşən oylağı,
Gül-çiçəklə, yaz alır.

Dağlara ahım yetməz,
Arzum, murazım bitməz,
Yollara cığır salıb,
Həsrətin sonu bitməz.

Milli Kitabxana
KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Mərifət, həqiqət və yeni şer axtarışında..... 3

Niyyətım xoş biçimdə

Sevgi gəzirəm	13
Adını çəkməyə bir ney istərəm	15
Niyyətım xoş biçimdə.....	17
Ulduzlar yerə enib	18
Bu bahar.....	19
Yağış yağır.....	20
Tanrı payımı almasam	22
Ay yorğun	24
Dünyam sirli-sehrlidi	25
Bu gül	26
Ney səsinə dönmüşəm mən	27
Hara yan alım, çəkirim.....	28
Yol gedirəm	29
Nələr düşür yadıma.....	30
Görüşəcəm	31
Ya rəbb, sənə sığınırım	32
Uzaqlardan gəlmişəm	33
Razıyam	34
Mən də yol gedirəm	35
Mənə güləyən demə.....	36
Görən sonu nə?	37
Beləcə günləri verəcəm bada	38
Yolun haradı?	39

Milli Kitabxana

Yolum oradı.....	40
Könlümün ağrısı	41
Gözüm baxır kor olmağa	42
Ömrümü sürəcəm	44
Ölüm-itimli dünya	45
Nağıl dünyam dağılmış.....	46
Bu sənsən.....	47
Sənə kim yar olacaq?	49
Arzuma yetir məni	50
Allahım	51
Bunu yəqin bilmişəm.....	52
Arzular	54
Gəl, evimin dirəyi	56
O zirvəni aşan mən	57
Getdiyim yol nəşədi.....	58

Gedəcəm nə vaxtsa payıza həsrət

Bəxtəvərik, bəxtəvər	61
Donmuş məhəbbət	62
Bir körpə doğuldu	64
Ürəyə dən düşüb	65
Düşüb qəsdimə	66
Xoş günlərə qatılaq	67
Ad günün mübarək	68
Tilsimi açın	69
Məni duyan var	70
Səninəm	71
Fərəhim gedən gündən.....	72

Milli Kitabxana

Sənə bağlı	73
Tanrım	74
Hara yığışım	75
Sənə dönəcəm	76
Nə bilim	77
Bir də görəcəksən	78
Varlığında qalanmış	79
Sənin gözlərin	80
Göyləri sevindirəcəm	81
Yoxam	82
Sənsizəm	83
Yolum yarıldı	84
Yanılmışam	85
Çaşıb qalmışam	86
Dayıma	87
Kimsəyə əl açmıram	88
Gəl doğulaq yenidən	89
Gözəl	90
Bu gün görünməzəm	91
O gündə	92
Sənsizlik	93
Məni qınamayın	94
Qocalığımdı	95
Ətirlənim	96
Harada axtarım	97
Görüşmüşük	98
Göylərdə doğulacam	99
Nəvəm yol gəlir hələ	100
Gözləmişəm	101

Milli Kitabxana

Ağrı yarama düşübdü.....	102
Döz deyəcəyəm.....	104
Bizi tərk edir	105
Sevgililər günündə	106
Bu dünya.....	107
Yetim evi	108
Elə soyuqdu mənə.....	110
Ömrün astanasında	111
Haraya tələsirəm	112
Gedəcəyəm bəlkə də	113
Onlar varsa, mən də varam	114
Qoparır məni.....	117
Ömrümün qürub çağıdı.....	118
Baş açmadım.....	119
O günlər	120
Sevindir.....	121
Yoxluğun	122
Bu gecə	123
Sənin gözlərin	124
Şerlər.....	125
Mən nə deyim	127
Bu nə ömür, bu nə gün.....	128
Daşlaşmışam.....	129
Öz umacağım.....	131
Dünya düzəlməsə.....	132
Ürəyimdən keç.....	133
Bir mənəm, bir dünyam	134
Talan var yer üzündə	135
Bu dünya	136

Milli Kitabxana

Kölgənnən qorxdun	137
Əzizim Züleyxa xala.....	138
Üzüm güləcək	139
Batır ürəyimə ox kimi.....	140
Hamı orda görüşəcək.	141
Mən hazıram ölməyə	142
Könlümə yaz düşübdü	143
Yol üstədi, təkəri yox.....	144
Qəribəyəm	145
Bir də görəcəklər	147
Ömrümə yazdı.	148
Allah gözəldi axırım	149
Küskün düşmüşəm.....	150

Tabiatla üz- üzə

Bu qış.....	153
Yazın gəlişi	154
Səni görüncə	155
Bu yayın havası	156
Loğmanıdır könlümün	157
Gəlsin.....	158
Soyuqluqdan içmək olmaz.....	159
Vurulmuşam bu yurda	160
Nabran lövhələri	161
Yolçuyam, giriş mənim	162
Deyişirik, söz-sözə.....	163
Ulduz-ulduz gül açır	164
Gedən getdi.....	165

Milli Kitabxana

Dözən olacam	166
O günlər yamanca yadıma düşür	167
Gecələr.....	168
Bu leysan yağışı.....	169
Qoyma könlüm təntisin	170
İtən deyiləm	171
Bu qış.....	172
Sirrimi açmağa.....	173
Bu gecə tilsimə düşmüşəm	174
Bu yaz.....	175
Gecələrin nağıl dolu dünyası	176

Torpağımız alınsa

Torpağımız alınsa	179
Biz hazırıq savaşa	180
Bu zaman	182
Xarı bülbul.....	184
Məni qorxudan.....	185
Canım Vətən.....	187
Laçında qaldı, Laçında	189
Elim hey.....	190
Bağışla deyəcəm, bağışla.....	192
Yoxa çıxıbdı	194
Oğul doğuldu	195
Nağıllardan qorxulu.....	197
Qarabağ.....	198
İnsanlardan küsürəm.....	201
Dünyanın üzü bilinməz.....	203

Milli Kitabxana

Vətən, sənə qurbanam.....	204
İnsanlar doğulsun.....	205
Kəsəm, doğrayam.	206
Sözümlə bir.....	207
Şəhidliyə qovuşaq.....	208
Toy ola Xocahanda.....	210
Yollar yarıda.	212
Kömək ol	213
Xocalı gedən gündən	214
Fərizə, İlham sevgisi.....	216
Köklə aşiq, köklə sazı.....	218
Son qoyular həyəcanıma.....	219
Dədəmiz Qorqud.....	220
Qərib yolçuyam	221
Kim qoruyacaq	222
Haqqa səs verək	223
Ürəyimdən gəlib keçər.....	224
Nə olaydı	225

Dörtlüklər, ikiliklər və bayatılar

Dörtlüklər.....	229
İkiliklər	239
Bayatılar	241

Fəridə Hacıyeva 1953-cü il martın 30-da anadan olmuşdur. 1971-ci ildə N.K.Krupskaya adına Kitabxanaçılıq texnikumunu, 1976-cı ildə Azərbaycan Dövlət İncəsənət Universitetinin mədəni-maarif fakültəsini bitirmişdir. Dövri mətbuatda şeirləri ilə tez-tez çıxış etmişdir. "Azərbaycan poeziya almanaxı-3", "Yeni səslər" almanaxında silsilə şeirləri, "Azərbaycan harayı" antologiyasında vətənpərvər ruhlu şeirləri çap olunmuşdur. 1998-ci ildə "Məni məndən alan dünya", 2000-ci ildə "Dünyama qovuşacağam", 2003-cü ildə "Göylər pənahım mənim", 2004-cü ildə "Bağışla vətən, bağışla" adlı kitabları çapdan çıxmışdır.

Fəridə xanım tərcümə ilə də məşğul olur. O, görkəmli Rumın şairi Mixay Emineskunun şeirlərini tərcümə edərək "Ulduzlardan pay istəmə" adlı şeirlər kitabı çap etdirmişdir.

Fəridə xanım "Araz" ali ədəbi media mükafatının fəxri diplomuna və "Qızıl qələm" fəxri media mükafatına layiq görülmüşdür.

1998-ci ildən Yazıçılar Birliyinin üzvüdür.